

מחילה 1234567

יוסף הוא מתרגום יונתן ולא נמאח לשון זה אלא על פסוקי
 גבאי'ם וכח"ש הא"ל בלטה מגילה פ"ט וכו' כח"ש מגילה
 פ"ט וע"פ שו"ט סגולת ר"ל חיות ז"ל ח"ב ס"י ד' ק"ה י"ז
 פ"ב סד"ה סגולת כח"ש, וע"פ שם למיל דט"ו מ"ד ר"ה
 תרגום יונתן, וע"פ הפי' בדעתהרנס ר"י לפי שיהיה ס"ג
 בשם הכוספות נ"ק וזכח ע"ס, ר"ל שנס בנ"ק סוכי'ו
 פירות זה חבל באמת הרי שם שובר בלדו, ועכ"פ מאחר
 שכבר תרגמו כן יונתן בן עזיאל סג"ל בדעתהרנס יונתן,
 ואלו לפי שר' יוסף שנס לאו כפי חז"ל לה יסודם ועוד
 לקרא? לזה פירשו שיהיו נמלטים כמה נוסחאות בתרגום
 יונתן ור' יוסף שהיה רגיל בתרגום סיס בקי בו יותר וידע
 העפסחא האמיתיה וכוונת קרוב לומר כן על דברי כח"ש
 מגילת פ"ט, ועכ"פ נחבאר שאין לכוזי' כלל מזה דעת
 רש"י קידושין ותוספת נדרים ור"ח"ש פגילת ואם דעת הרב
 פורה אין לכוזי' כלל וכו"ל, לכן נראה לפי' מיקר דקפיקין
 כזכור דרובא פוסקים שדין כומא בדברים שכתב כלל אדם:
 (1) **אמנם** ק"י ללד ולפי שסוף אללו בשעת הדחק
 גדול דלף דאשאר שאמר יקרא לו מסיך הכתב
 דשרי ועמ"ש בח' ברי'ס ר"ח מ"מ לאו בכל שפסחא מתרש"ש
 אחר שיקרנו, לכן יכול לסתק על דעת הרב'ה ראשונים
 ואתחזיקים ז"ל שכל הא דברים שכתב הא"ל לאותן ב"ש
 אינו אלא כשמוציא אחרים ידי חובתן וכו"ס דעת הרק"האמי
 וכו"ר פ"ד ור' ירוחם וסג"ל ר"ה ולכאורה וכו"ס דעת
 כח"ש והתוספות והתוספות ישי'ם וכח"ש פ"ג סג"ל ז"ל
 וכח"ב פ"ק עיקר ע"ס וכו"ס ספר"ה ע"ס וכו"ס דעת סג"ל
 וכוונת בנר"י יוסף פ"ט, וכן בספר חסידים הקטן הרמיק
 חירון דודו סר' פיי'ם ז"ל וקיי'ם סיק' דודו כח"ש ז"ל ע"ס
 וס"ס מכוונת דס"ל לכו"ר פיי'ם רק כח"ש דשגור, דאם רק
 שגור שוב אין מקום כלל להא דדברים שכתב בו' פ"ט
 וכו' הסיפור מדברי אר"י סר'ג ב"ח ז"ל ע"ס,
 ועכ"פ כ"ס דעת ס"ח כח"ש ז"ל, וכו"ס ג"כ בספקי
 סוכסות מנחום ס"י ע"ז וכו"ס דעת מהר"ם מרומנובארג ז"ל
 בספ"ד קטן ס"י קט"ס ובתשובה ח"ג ס"י ח"ל"י עיי"ם,
 וע"ס כח"ה ס"י ש"ג דבשגור שרי, אזלי ר"ל אש' כמול'א
 אחרים או דש'ס חר'ה מחרי פירוקי נקיע, וכו"ס דעת
 כח"ש ז"ל שאין אסור לומר דברים שכתב ב"ש אלא
 בקס"ה, לכן השמי'ם דין זה כי כבר ביארנו בקס"ה ב'ס'
 חג"ה פ"ג ס"ס ע"ס, וכו"ס כח"ש ז"ל בספ"ס שבאגרות
 הרמב"ם וסודר בחפזות הרמב"ם ד' לייסוף סימן ס"ז
 וכוונת נס כמיוחסות לרמב"ן ז"ל בשם כח"ש ז"ל בסימן
 רל"ט ובספר סג"ל סל"ס קס"ה ס"י כ' ובאגרות סר'
 שח"ה של חול, ח"ל ור"ה לרבינו מה' דהארי' אין
 קורין כח"שין משהי כבוד בלבו' כו' ור"ח שקריאה זו
 בלא ברכה למס נאמרה וכי יש בעולם מי שיעלה על דעתו
 לאסור קריאה בלא ברכה אש"י ע"ס אלא ודאי שלא אחר
 בלבו' אלא על קריאה שחייבין לקרותה בלבו' כו' פכ"ל,
 הרי נהדי'ו שרע'ה הרמב"ם ז"ל דקריאה בעלמא שאינו קס"ה
 פשוט ששרי לומר בע"פ, ופשוט שאינו מחלק כלל בין קריאה
 לתעלה וכוונת אש"י אינו שגור בכל מותר, והכן ח"ה לאוקמי
 בא דאין קורין כח"שין אלא בקס"ה כמחייבה וס"ל דלא
 אוקמה בקס"ה כמחייבת רק שהיא בלא ברכה דח"ה למס
 לר'ד לעטס דכבוד בלבו' חפיק לים דפטיק'ר מסר מן כספר
 דברטום כח"ש כ"ס עיקר גדול בקריאה כסודר ודי'ס
 לעין הפסקה בק"ס דדין קרי'ש וקודש וכו"ס דעת כח"ש
 סעני'ה ס"ד ס"י י"ע וגיטין פ"ה ס"י ק"ו דהשיק' דאין
 אסור אלא כשמוציא אחרים ע"ס, ואף כי לעו כן יש הרב'ה
 ראשונים

אבל לפי'ם לקמן ר"ס עכ"פ לא מרשע מידי, ולכאורה כ"ס
 דעת רש"י קידושין והתוספת נדרים מדמילתו לפרש בא
 דעתהרנס ר' יוסף משום דברים שכתב הא"ל לאומרן
 בע"פ, אבל לפי'ד אין שום ראיה מזה, מדא דיע לומר
 אדרבה דעתו ככ"ר פורה שנס סג"ל כו' כמורה שכתב
 ואסור לקרותו בע"פ, ועוד ד"ל דס"ל שאין אסור אלא
 בדרך קריאה אבל לכזי'ר איה' פסוק לגורך דרש'ה או
 למוסר או למיל'כ וכוונת לפי בעי'ן אין שום אסור לומר
 בעל פה וכו' ודאי מסתברא ודמי' דרבי נועם, וכי
 אסתר שכל פש'ם שילמד לכוזי'ר אי'ה פסוק יורה אחר
 כספר סג"ל ויג'ל לאותו פסוק, והנה ק' מלי'ו לר"ל
 פגמים אין מספר שסוכי'ו כמה פסוקים מפורשים כדוך
 דברים כסוף קבל ועוד, וכי בכל פסוק ופסוק נללו ס"ס'
 למקום סוף, וכל ספרי'ס היו טעוים בגיל'ם כס"פ ידוע
 וכח"ש רש"י ז"ל בכ"ר ויש פורה רב לגלול ממקום למקום
 ובכמה מקומות מוכה כסרי'ה שאמרן הפסוקים בעל פה,
 ושד כי סנס מלי'ו בר' יוסף גופי'ה שאמר כמה פסוקים
 כחיי'סן לדונמ'ה כמסכת ברכום דף ג"ב סע"ב ובשבת ר"ג
 ע"ב ובמדרים דר"ס רע"א וסע"א ובחז"ר דל"ב ע"ב ובגיטין
 ר"ו ע"ב ע"ס ודל"ו ע"ב כ"פ ע"ס ור"ו סע"א ובכ"ה דק"ס
 סע"א ודק"י סע"ב ובכ"ב דכ"ב ע"א ודק"ב ע"ב וע"ז דף
 כ"ד פ"א וע"ב ובג"ה דל"א ע"א, וא"כ למס אחר אותן
 פסוקים כמובאים בדעתהרנס ר' יוסף בלשון סג"ל, ועוד
 י"ל דס"ל לרש"י קידושין ולהתוספת נדרים שאין אסור אלא
 בקריאה פרשה גלי'ס ופי'ן שר' קרק נהג'ל מגיל'ס ר"ס
 פרק שני לוח פ', ולכאורה פליגי על שסי סג"ל אלא כל
 כח"שונים ז"ל כ"ל בפירשו'ה דעתהרנס ר' יוסף משום
 דברים שכתב בו', אבל נראה לפי'ד דלא פליגי על זה
 רוב הפוסקים כג"ל ור"ס לפי שיהיה ס"ג ואסור לומר
 פורה שכתב לכן היה שוגה סמ"ד בתרגום, ולכן כלל ע"ה
 שכוונתו לתרגום של איה' פסוק כני'ו כמחבר'ס שהיה כו'ס
 שוכה וכו"ס מסתברא כי בכל דעתהרנס ר' יוסף מוכה שלא
 ר' יוסף אחר התרגום בשעת מעשה אלא אמר'הים אחרים
 כני'ו זה, וכיון שר' יוסף אמר סג"ל סג"ל סג"ל לא
 אמרו על פסוק זה לנד דאטו היה ידוע מקודם בלתי פסוק
 יוספ'ק, אש"כ כמ"ס שהיה מתרגם כל סג"ל בדרך לימוד
 אף זה יסכן לומר רק על כח"ש דבנה ודגדרי'ס ודכ"ק
 וד"ז, על הרב המחירי ועל סרי'ס"ל קידושין וכוונת על
 כרי'ס"ל יומא ע"ס ונס כח"ש"ה מגיל'ה אשאר לומר כן
 ע"ס, אבל בא"ו בלטה חסידין וכלכות מגיל'ה מכוונת כמ"ס
 בגס כח"ש פסוק אחד לדרש'ה וכוונת אסור בע"פ ע"ס,
 וכ"ס בספר חסידים הקטן ע"ס ול"ע בה' מכל כ"ל, ואולם
 אף שיי'סכפי דעת כח"ש שנה וסי'עמס אף אס ס"ל דאין
 אסור אלא בקרא פרש'ה דרך קריאה מ"מ לא תקטי על
 רש"י קידושין והתוספת נדרים שלא פירשו כן דכוונת שאין
 זה פסוק כל כך, שוב ניחא לנו לפרש בפשיטות שהוא לפי
 סר' יוסף היה בקי בתרגום, ואין כל חדש בה' כי כן היה
 ר' יוסף סיני ובדלתי'ה כסוף סודיות וכה' בקי בכל דבר
 ונס בתרגום, ונס יתק לומר דאדרבה לדינ'ה ס"ל ג"כ לרש"י
 קידושין והתוספת נדרים ככל הפוסקים כ"ל דמקרא אסור
 גם למוסר ותרגום מוסר לכל אדם, ולכן ר' יוסף היה
 קרא סמ"ד רק התרגום ועל ידי התרגום היה מסתכר נס
 כמקרא, אבל מ"מ בעבור זה היה בקי בתרגום ביותר,
 וכו"ס דח"כ למס סג"ל כלל לפש'ם דסי'ס בקי בתרגום,
 הרי ע"ז למי'ר בפשיטות שסוף לפי שר' יוסף היה שוג'ס
 סג"ל דק"ל דכנס פיי'ס רומ'ה על דעתהרנס ר'
 י"מ

לאר' פורת שגם כל דמתרגם ר' יוסף שגמרא למרוכו
 האמוראים מתוך ספר כחוב חרגום, וסיינו במרגום יוסף
 נביאים שיתן ליכתב, כי לא נמלא בש"ס דמתרגם ר' יוסף
 אלא נביאים וכו' אות ה', אבל קשה דהא מ"מ מ"מ
 לר"ל שסניאו גם תרגום כחובים נכמה דוכתי וכמ"ס
 בש"ס סג' ר"ל חיות ח"ב ס"ד ד"ס תרגום כחובים, ולמד לא
 יתן לפתוח וכדמסיק בשנה שיאך אמרו ספרגום, וי"ל
 שאמרו לו לאתא שכבר הוה כל ליכתב משום עה לעשות
 ואמרו עתה ספר כחוב חרגום, וי"ל שהיו מתרגמין
 תרגום כחובים מתוך הספר שכחוב אשורים, ולא חיישינן
 שמא יאמרו תרגום כחוב נספר הכחובים כיון שסמכותים
 לא יתנו מסיני וכמו שהשג"ח הרשב"א בתשובה ח"א סי'
 ק"ג מגילת שבטוב צה ברכות וכו' וכן סימן ש"ע מגילת
 המנוקדת, וסוכלו ביהא יוסף הלכה מגילה סימן תרל"א,
 וכמ"ס סעפס צה נספר עמוד סופרים על מ"מ פ"ג ה"ס ע"ש
 ולפ"ו גם נביאים מוחר לתרגם מתוך ספר כחוב אשורים, או
 י"ל דלא סחירו נביאים ורק נכחובים החירו האיל וה"ל
 לתרגם בלשון אחר אם לא יתן לכחוב, ולפ"ו אין כדבר לומר
 שה' פורת לא גרים במגילת דף כ"ח ועשרה מתרגמין, גם י"ל
 עוד דכל דמתרגם ר' יוסף שאמרו לו שאר האמוראים וכן שאר
 התרגומים מכתובים הנזכר בדברי ר"ל אמרו בו בש"ס כי גם
 תקרא שרי לומר בע"פ פסוקא ודריש ליה וכו' אות ה' :

(ח) ואורם כל זה אינו שום לי, חדא דא"ל מאי קאתר
 במגילת דף י"ח ע"ל אלימא דלחיבא מקרא

מאור החכם

ראשונים ואחרונים ז"ל דל"ל שגם בשאינו מצינו אמרים אסור
 זכ"ס ג"כ דעה כל השפסקים כג"ל שפירשו בה דמתרגם
 ר' יוסף משום שיהי ס"ג, וכן דקדקו עה כשאר חסידים
 הקפו ע"ש וכן דקדקו מוכ הריב"א יומא וסוכא בברי יוסף
 אות ו' רק שהריב"א ז"ל ס"ל דסיינו דוקא בקורא לעלמו
 לחובה לימוד סוד, אבל בקורא דרך שנון כגון ק"ס או
 לשיחה וכו' וכו' חיים ז"ל ס"ל דכל אסור, ובאמת
 שכתב הריב"א ז"ל היה סברא דחוקה מאד, להשב לימוד
 סודי יותר מוכה מקריאה שמת, ועיין ברטוב דף י' סע"ב
 ובחוכמה ד"ס גדול ומסתמא כרז ברכי יוסף ז"ל נראה
 דהריב"א חיל בשמחה כר"ס ודעימה שאין אסור אלא
 נמוציא אחרים, אבל לפעד"ג פשוט דהרי"ט וסייעתו ז"ל
 ס"ל דרק לכוזיא אמרים דוקא אסור וכריב"א ז"ל פליג
 עליהם וכו', עכ"פ סומא יוכל לסמוך על הסחידים כי
 רבו ומסו שנים או שלטע עמודי הכוראה, הרמב"ם ז"ל
 וכר"ס ז"ל או גם הרי"ף לבג"י שכלבו שכחוב בברי יוסף
 וכן העסיק ש"ב כג"א ז"ל, וגם י"ה לר"ף כזו השג"ג
 שער חטובה וכחשונה שנ"א הלכות ש"ל בג"ל ד"ה והנה
 דמ"ל מוחר סומא דכריס שכחוב לעלמו וכמ"ס לעיל
 ד"ה ולכאורכ, וס"ס לזקן שכבו עיניו וכו' לפי שהשפס
 דחוק לו לקרוב במקום ובזמן שאין לו ספר הכוה שיוכל
 לקרוב מכה הממ"ל ככל כי גם בניפול מורה שעה אחת
 שייך עה לעשות, וכלל זה כדאי הם כל הראשונים ז"ל
 לסמוך עליהם בשעה הדמק :

(ו) עתה אדבר אודות תרגום בע"פ לכל אדם, הנה
 דעה החוכמה בשנה ובע"ל דמוחר זכ"ס דעה

סופסופו ריב"א ב"ק זכ"ס דעה הא"ל וכריב"א וסרנ המאירי
 ודעה רש"י קידושין וחוספות נדרים אין להכריע וכו' אות
 ה', אך דעה ס' פורה דאסור נמ"ס מספר תרגום שכתב
 החוספות בשמו דאסור משום דכיו כמו בע"פ אי לא יתן
 ליכתב, והנה לתרגם מתוך ספר שכתב אשורית בודאי
 אסור שמה יאמרו תרגום כחוב בחורה, וכמ"ס שלכי מגלה
 דף ל"ב רע"א וכריש פסיקתא דויחי כיוס כלוח משכ ובמדרש
 סנחמא פרשט וירא ס' ה' ופרשט השא ס' ל"ד פ"ש,
 ולסרנ בע"פ ג"כ אסור בין כחובים בין חורה וכו' וכו'
 דמ"ל שנה, וי"ל שהיו מתרגמין כספר כחוב חרגום, אבל
 כחובים נמ"ד לא יתן ליכתב א"ל לתרגם אותו כחוב אופן,
 אלא לתמוד בתקרא עם הפירוש מלה במלה וכו'ל, וגם
 לתרגם מתוך המקרא כל הענין מוחר רק לא בלבו כדרך
 קריאה, דשנ לא שייך סעפס שמה יאמרו כחוב בחורה
 הפירוש והתרגום, וי"ל לפ"ו שגם ס' פורה לא גרים
 במגילת דכ"א ע"ב ועשרה מתרגמין וע"ש הנהו ר"י ברלין
 ז"ל והנהו כרש"ש ז"ל ובנהו ר"ל חיות ז"ל, ויחק שגם
 רש"י ז"ל ידע שכבר היה בזמן הסמאים תרגום כחובים
 כמבואר בשנה, אבל הנה סמאנו וסקורא זו היו סבורים
 שיתן לכתוב אבל סרי מסקינן כשכחוב דנחובו דקיי"ל לא
 יתן ליכתוב ולא לקרות בו, וא"כ א"ל לתרגם פלל וכדעה
 הרב פורת וי"ל דס"ל להרב פורה דסומא מוחר בכל המשום
 עה לעשות שהרי מוחר במגילה דף כ"ד ע"א במשנתו
 דסומא מתרגם, וה"ה לתקרא דמ"ל שנה, ורק בלבו
 אסור מפני הכבוד או עעה אחר, ואף שלגבי הכבוד לא
 סיי עה לעשות שהרי יכולים להיות להם איש פתוח לתרגום
 כי לא פורס כחשנה דסיינו דוקא בליכא אחר, מ"מ הנה
 סס אין עושים חשנה אלא כוה ולגביה סוי עה לעשות,
 וכיון שבוהר לעלמו הוה גם לתרגם ללבו דמ"ל שנה,
 ועוד שיהא משה כפולה חיה ג"כ עה לעשות, גם י"ל

הוא ובכרז המאירי שם כרים הפרק ובספר האשכול ח"ב
 סוף הלכות ס"ם סימן י"ח ובספר המנחם הלכות שבת סי'
 כ"ט ע"ט ובבבא שו"ת ר"ל חיו"ט ז"ל בשנה , ואין לומר
 דלדרכי ש"ס כה"ר פורה , כי הסופר היה סבור דרק
 בע"פ אסור לומר חרנוס אבל בספר חרנוס מותר לדין
 ליכתב , ואמר לו רש"י שגם בכח אסור והיו כמו בע"פ
 ודברים שנאמרו בכח דוקא וז"ל שהיה במעשה
 בהרנוס כתובים או בהרנוס נביאים אך לא חרנוס יומן
 אלא חרנוס אחר שלא ניתן לכתוב , ומה שזכר שם בירושלמי
 שראה ג"כ אחד שהרגם סמוך לעמוד ואחד שהרגם בלא
 סרסור זה היה בהרנוס יומן נביאים או בהרנוס אוקולוס
 חורב שמתנו ליכתב , והיו מתרגמים מחוך ספר חרנוס ,
 או י"ל שז"ל ג"כ חרנוס שלא ניתן ליכתב וכה"ל דמושי'ם
 חרנומא מן גו שפירא אלא שגם היו מתרגמן בהרנוס מחוך
 ספר כתב לשורים וכו"ל ד"ה עשה , אבל ז"ל נכון כלל
 דאם שני המתרגמים הראשונים אמרו חרנוס אחר ושלשני
 אמר חרנוס כתובים כולל לפי שם שהיה חרנוס כתובים ,
 ואם שני המתרגמים הראשונים הרגמו מחוך ספר השו"ת
 ושלשני תרגם מחוך ספר חרנוס ה"ל למי ששם ספר
 חרנוס , אבל עשה כרי שיעקר חסר מן הספר , ועוד שדומק
 גדול לזקוקם בהרנוס כתובים שלא היו רגילים להרנוס ,
 ושהתא דמילתא היינו בהרנוס חורב אפי"כ כשפירא דמילתא
 בהרנוס מחוך ספר חרנוס ואמר לו אסור לך אלא ז"ל דוקא
 בע"פ וכמו שכל מתרגמן בע"פ וכ"כ בספר ח"י ה"ס על
 סה"ג ע"פ סימן קפ"ד ד"פ ע"פ ע"פ וכו"כ בסד"ח סרב
 כמאירי שם בסוף ספרק וז"ל בהלמוד המערב בו' אסור
 לתרגם מחוך הספר אלא על פה כלל גדול בחורה דברים
 שנאמרו בכח נכתב ובעל פה ע"פ , וכן כתב בסד"ח
 הרמב"ם הלכות תפלה סי"ב ה"א והכלבו ה' קריאת החורה
 קודם סדר הסורה בכל שבתות השנה ע"פ , וכתבישית
 שכתב"ה אמרו בפסיקתא ובתנחומא ס' וירא ופ' השא ה"ל
 אדם ח' מקרא מלא הוא כחב לך את הדברים האלה הרי
 המקרא שניתן בכחב פי ע"פ הדברים האלה הרי שהרגנו
 שניתן בע"פ , הרי מפורש יולא מכל ה"ל שמהות חרנוס
 לאומרו בעל פה דוקא , ורק האידנא מותר לאומרו בכחב
 כיון שכבר הסירו לכתוב כל סורה שב"ע , ומ"מ בליכור
 לריך לתרגם בעל פה דוקא כמנהג ישראל מעולם , ולכן
 בסבוסו הרי"ף והרמב"ם ופ"ט ז"ל והיו ודאי מפתח"ה כי
 לתרגם מחוך חרנוס מה לרך בו הרי מלוי הספר לכל
 אדם וכלל יכולים לקרות בו , ולכן באתח נחבול המנהג
 מלתרגם וגם משום שגם לשון חרנוס אין מנינים ועין
 סי' קמ"ט בטור , אבל מי שרצה לנהוג לתרגם כדי לקיים
 סמכ"ג ימן נושן לריך לתרגם דוקא בע"פ כמנהג הראשון :

(א) ע"כ"פ נחבאר מכל ה"ל שנתאר לומר חרנוס בעל
 פה בלא שום ספק כלל , וכ"כ בספר יד
 מלאכי ח"ג כללי סד"ת סימן קנ"ט בשם סכנ"ג אר"ח
 סי' רע"ב בבבא שו"ת העור סד"ה ודאי , דהיא מילתא
 דשפיפא ע"פ וא"כ אישוא שליח רבב ספלה ואלא איך יחלוק
 על כל זס כה"ר פורה ז"ל , אבל לולא דמתחפינא אמינא
 כי נכסף הוא ואלדכס טונם כה"ר פורה לזוף המאמר
 בגיטין ד"ם ע"ב ודברים שב"ע אפי"כ לאומן ככחב וז"ל
 ספר' פורה כחב דברים אלו בסופותיו , וסייגו תוספות
 סר' יוסף סמונא כספריים ועין שבת דף כ"ג רע"ב חוס'
 ד"ה והא דף ר"ח ע"ב ד"ה מתיב , ונשמע בדבריו סיבה
 וכו' ולמ"ד ניתן לכתוב הוי כדברים שבכחב ומותר לקרות

בו ולמ"ד לא ניתן לכתוב; הוי כדברים שב"ע , ואם עבר
 וכחב אסור לקרות משום דמ"מ כחב הוא ודברים שב"ע
 אפי"כ לאומן בכחב אלא בע"פ , ולפי' קאי כה"ר פורה על
 כל כחב הקודם וכפירש"י ז"ל , וכדמחזיק בפסיקתא
 ובתנחומא ס' וירא ופ' השא וכו"כ סתמות בירושלמי שגם
 פורה אסור לתרגם מחוך ספר חרנוס אלא בע"פ , ומיאו
 נ"ל שגם למ"ד ניתן ליכתב סיינו רק רשות אם ילזב ,
 ולכן מותר לתרגם גם מחוך ספר חרנוס , אבל אם בא
 לתרגם בע"פ רשאי ג"כ , כי ע"כ יודע שכה"ר מנהג ישראל
 משולם לתרגם בע"פ ואיך יחלוק ע"י , או אולי י"ל דמ"ד
 ניתן ליכתב ס"ל דלעולם הוי דברים שבכחב וריך לקרותו
 דוקא בכחב ולא בעל פה , אך זהו רק בקורא חרנוס בע"פ
 עצמו שאז הוא השוב כספר בפ"ע , אבל אם קורא חרנוס
 אחר בקורא מקרא אז אינו נחשב לספר בפ"ע אלא לפירוש
 על המקרא והיו דברים שב"ע ולא ניתן ליכתוב על קריאה
 זו לכן לריך דוקא לתרגם בע"פ וכמנהג כל ישראל מעולם
 ולפי' אם קורא חרנוס בפ"ע שלא על המקרא לריך לקרותו
 דוקא בכחב לכה"ר פורה ולא בע"פ , אבל הנה בפסיקתא
 ובתנחומא ס' וירא ופ' השא מביאר דבהרנוס הוי לגארי
 דברים שב"ע וכלל גווי לריך לקרותו בע"פ , אך י"ל דזהו
 אחי רק כמ"ד לא ניתן ליכתב אבל למ"ד ניתן ליכתב הוי
 לפעמים דברים שבכחב וכו"ל , אבל סנה אפי"כ ק"י"ל לא
 ניתן ליכתב וה"כ אישוא נסבאר שבכל גווי לריך לקרות
 חרנוס בע"פ דוקא מעיקר דיון רק שמתום פה לנשות
 מותר האידנא לומר גם בכחב , אבל לא משום שהאידנא
 נחשבכו לדברים שבכחב לאסור לאומרו בע"פ , לכן פשוט
 דשרי למימר חרנוס לדי' בע"פ , שוב ראינו בדברי יוסף
 ובפירוש ברבא שחזיר איזה דברים מזה וכ' ג"כ בפסיקות
 דשרי ע"פ , אבל לפי' נכון כמ"ם שגם כה"ר פורה משלנו
 הוא מ"ל חרנוס בע"פ דוקא ולא בכחב , ואשריו נמעי'
 לכה"ר פורה , וא"כ אישוא נעלא שדן זה דשרי לומר חרנוס
 בע"פ הוא פשוט ומוכח מכל סופוקים וק"ל מזה על ע"פ
 בכספי האר"י ז"ל והובא באלרות הפייס סו' א' סעיף ג'
 ובשערי חשונה אר"ח סי' רפ"ה שאין לקרא חרנוס בלילה
 כמו שאין לקרות מקרא בלילה בלא שום פקוק ול"ע וכ"כ
 בספר גושן שודות סמוך לסיפוי דע"מ רע"ב ד"ה ולריך
 דחרנוס הוי חורה שב"ע ע"פ :

(י) ה"ל הלס ראינו אחרי רוחי כספר מים עמוקים
 בש"ח הראג"ח סימן ע"ג שהעמיק הרחיב
 בענין זה , וגם הוא ז"ל חפס בפסיקות דשרי לומר חרנוס
 בע"פ דחרנוס הוי חורה שב"ע וכמ"ם החוכפות בבבא ,
 אבל יש לפקק קלה על איזה דברים מתשובתו הרמח"ם ,
 א' כמה דסקיל וערי שם טובא אם קריאה בע"פ הוי
 קריאה אי לא , לפי' דזו מחלוקת הרמב"ם ז"ל וכה"ר
 ז"ל כמ"ם פסול לקרותו , דהרמב"ם ז"ל סבר דהוי קריאה
 כי עיקר ההקדש הוי הקריאה כפס וע"י מצדיו וכה"ר
 ז"ל סבר דלא הוי קריאה דעיקר ההקדש הוי הקריאה
 כספר חורב הכחובס כדס וע"י מצדיו , סובא בכלבו
 ובאבודרסס ה"ל אות ו' , אבל סנה פשוט לפי' דמ"מ
 לא אפשר כלל לקרותו כספר בע"פ כי כזה ודאי נאמר
 האיסור דדברים שבכחב אפי"כ לאומן בע"פ ובעבור זה
 הסירו לכתוב ספר אשפרתא ולא הסירו לקרותו בע"פ ,
 דאיסור זה חמור יותר מאיסור דכתיבה מנינא אחס מן
 הסורס , וכן העלה הוא ז"ל עצמו בדי' סעולה אלא שלש"ד
 כל האדיכות למותר כי פשוט הוא ודקראי לם מלי קאי
 לה ? , ב' מה שפי' שם בירושלמי דמושי'ם חרנומא מנ
 ספרה

ספרא ט' שאלר ל' רשבי' אסור לך לתרגם ענו ספרא
 סל' שכול כחוב תרגום דכוי קריאה ככתב אלף לריך
 לתרגם מתוך ספר כתוב עברי דכוי קריאה בע"פ ע"ס,
 ואף שכתב שאפשר לזווח פירוש זה אלף ר"ל לקרות
 בע"פ דוקא אבל לעיקר תופס כג"ל ע"ס, לפע"ד אי"ל כלל
 למר כן דאי' סטיקד ספר מן הספר, דכול' משיט
 תרגומא מן נו ספרא דתרגומא, אלף פשוט דר"ל דלריך
 לתרגם בע"פ דוקא וכג"ל ד"ס וחולס, ג' מה סקססס סס
 מה סירושלמי על מ"ס קראס תרגום כנסיבא תרגום יאל
 והאריך בזה כמה הפי', המכתי שלף הכזיר שכבר יבן על
 מדוכס ו כר"ן ז"ל כפשוטו לסריב"ס ז"ל סס סימן ע"ל
 סו"ס ורואס ט' ואפ"ג דקו"ל כרשב"ג שאין ססססס
 וכססס אלף בלכ"ק או בלבון יוני מגילס ודאי לבמל' דיגן
 מכלל נפקא ט' ואפ"ס שאינ' מפמאס אח סידים אפ"ב
 כחיבס מהרס לכו"ל כס שליטו כקי כר' ואף לבקי נתי
 כיון דעיקר קרייה סמגילס משוס פרסומי יוסא ט' ע"ס,
 וכן מסיק כרמ"ג דכיוסר נכון שכוא משוס פרסומי יוסא
 ע"ס, וכרמ"ג ז"ל עלשו כס לעיל רמו לסבונה כר"ן
 סלו ע"ס, ואף כר"ן ז"ל סקסס מכא דרשב"ג והרמ"ג
 ז"ל סקסס מכא דירושלמי סכל אחד דרשב"ג כוא שאסור
 לקרות ככס סכוא וכמ"ס רש"י וסוסססו ר"ס כ"כ וכג"ל
 ד"ס עכ"פ, וממילא כססר ג"כ חירוץ כרמ"ג ז"ל דאין
 איסור אלף לתרגם אחד סקורא כססר מקרא אלף תרגום
 ככוב כפ"ס ולקרומו כפ"ע כוי כדברים כככב וקרא
 ככב ע"ס, דכרי אמרו על סיו ככוכין תרגום שלף יאן
 ליכתוב שלף יתחן לקרות כו כלל וכעכוד זכ ס"ל לרב סוגל
 דאין מליין ארטו מפני דלויקס ואס אימא ככפ"ע קוראין
 כו למכ לא יאילו מפני דלויקס ולמס גמו לכפר איוב
 סרגום כרי ראוי לקרות כו כפ"ע, ועוד דכא אימא סס
 סכיס יוכב על כשלחן וכידו ססר איוב תרגום וקרא כו,
 כרי שלף סיס מסרגס אחד סקורא אלף סיס קורא סספר
 סרגום לבד ואפ"כ אסחזכו, וכו' פליאכ נשכנס על
 כרמ"ג ז"ל, וממילא כססר גס מס"ס קורס ד"ס סזולכ
 דכא דיואל כתרגום קלס סססורה סיינו מתוך ספר סרגום

ומשום דחסד לכ"א פסוקים מחב זה לקריאה כפ"ס דפרי
 ככב ע"ס, וי"ל אלף פשוט דמיירי כפ"ס ומס סקסס סס
 ד"ס סזולס על סרמ"ס ז"ל דכא דדברים כככב אלא
 לתומן כפ"ס אינו אלף לכו"ל אחרים דאי' נלמד לומר
 שכ"ס ג"כ מ"ס ודברים כככ"ס אלא לתומן ככב שליט
 אלף כסקורא לתררים כנון מהרגס, חס דוחק דתרגום
 אינו חופס, ועוד שכרי אמרו כן על כא דר"י ור"ל מטינו
 כססר אדחא וססר כקושיא ע"ס, ולפ"ד זכ אי"ל למיס
 דכא דדברים כככ"ס אלא לתומן ככב סיינו ככל דבר,
 שכרי רבי כחיר סססס משוס עז לעסוח ולא יוסר
 מסססס ומקודס סיס סכל אסור, ועוד שכרי ככוב
 ככב סוף כפ"ע אין לקרות כספר שלף יתחן ליכתוב וכג"ל,
 וחולס לק"ס מה על סרמ"ס ז"ל כי קרוב כוא לומר כוס
 בא כדליחא וכא כדליחא, ומס גס דכלכס לא מסכסח
 לב כלל כדברים כככ"ס לכו"ל אחרים וכמ"ס דתרגום אינו
 חוכב כלל, וסכ"ס אין לספור סימס כרמ"ס ז"ל כזה וביס
 דעס פסוקים רבים וכג"ל, ס' מס"ס כסוף ססססס לסחיר
 לקרא ססססר כפ"פ, יען שגס סקריאכ מססר אסססס
 כו"ל כקריאכ כפ"פ יען שלף יתחן ליכתוב וכמ"ס ססססס
 ר"פ כ"כ ככס סד' פורס רק סקסס ע"ז אי' מה איסור
 יס כקריאכ ספר אדחא, ויוסר מה סקסס דלכס אסר
 רשבי' לכוסיס סתרגום מתוך כססר כא כוי ע"פ ע"ס,
 לפע"ד אין ראיב מבר' פורס לספר אסססס דיען ססססו
 משוס עז לעסוח ויתחן לקרות כו כדלי חכב ג"כ יתחן
 לכתוב וסוי קורא ככב. וממילא ל"ק מכא דספר אדחא
 דקאי כלס לא ססססו משוס עז לעסוח, וגס מכא
 דירושלמי י"ל דכ"ל דיתחן לכתוב וסוי רשוס לקרא ככב
 ורשוס לקרא כפ"ס וכג"ל חוס ס' ולכן אי"ל דכליכוד לריך
 לתרגם כפ"פ דוקא כככככ כסססס. וחולס לפי מ"ס
 לעיל חוס ס' סדעס סר' פורס ג"כ דתרגום נקרא
 כפ"פ דוקא וקקורא כססר סרגום כוי כקורא ככב אי'
 אדכנס עכובל שגס דעס כרב פורס דמכ"ס סקורא כססר
 אסססס סוי קורא ככב, ואס כן אין שוס מקוס לסקל
 אחר' 1234567 סיקרא כעל סס :

הַלְבוּת בִּיהִבִּי

כג"א סימן ק"ד סיק י"א מסיבס ככא ט', ומשמע
 כמרדכי דלפ"ט ככוי כחומס כו', ככר חמא
 ע"ז כספר אלי' רכב ופריב"ג ולכופי סרד עיי"ס, וחולס
 רואכ חוי סחיבס אחס כמרדכי סיא סכסיבס לסעוס כזה
 דמ"ס כמרדכי אלמא דככ"ג מקרי אכ"ק כו', נדפס
 נקלס דפסיכס אלמא דככ"ג לא מקרי אכ"ק ט', וכן
 סיס לפני כרב מג"א ז"ל ועיין אלי' רכס ומח"ס כסא
 ע"כ ככ. סמנ"ל מה סכנס, אלף סלמס כגי' סססס

דל"ג סיבס לא, ור"ל איפכא אלמא דל"ג ככ"ג מקרי
 אכ"ק ואסור לעסוח עענו ככא, אלף ככוי כחומס לא
 מקרי אכ"ק ומחר לעסוח ממנו ככא וכל דבר, וכנס
 המרדכי ככב זכא ככס כר"י מווינל וכול' כססר אור זרוע
 ח"א ככ"ס סימן ססס"ס וח"כ ס' כ"ס ודכרי קדוש סימן
 סס"ו, וסס ליחא ג"כ סיבס לא, וסס מכוור ככ"ס כלמי
 ססס ערד ע"ס :

הַלְבוּת שַׁבַּת

(א) סִימָן רפ"ג סטיף ג' אס קידש ככיס אחר על פוס
 לאכול סס ואח"כ מעלך לאכול כמקוס אחר לריך
 למור ולקדש כמקוס סרויס לאכול כס, נרואס לפע"ד פשוט
 וכרור דכ"ס כלס לא נמלך כלל לאכול כמקוס אחר אלף
 כבין קידוש לסעודס יולא למקוס אחר ואור למקוס, באופן
 עלס סיס כן נאלמס אכילת דבר סלין עעון כרכס כמקוס

סיס לריך למור ולכרך דכוי סיניו מקוס וכרמסרס כפ"ע
 וכככ"כ לעיל סימן קע"ח סטיף ח' ג' ע"ס, ס"ס דכוי
 סיניו מקוס לעיין קידוש וסעודס ונחשב קידוש שלף כמקוס
 סעודס ונא כוי קידוש, כי כן מוכחא סונין דס' פ"ס
 וספסוס דכרי כל ססססס דדין אחר לסיניו מקוס דסעודס
 ולסיניו מקוס דקידוש, וכן ססס סרמכ"ס ז"ל ככככ ס'
 ס"ס

ואי שלא במקום סעודה קדים או קם מן סכוא דוכחא לריך למיסוד ולקדושי עכ"ל, וכ"כ במשנה"כ כתיב ח"כ סי' פ"א שבבוא בשער איי הים על ספר משנה"כ שערי השו"ב סי' כ"א בשמו של ה"רם גאון ז"ל, וכ"כ בשמו בשער מאה שערים לגי"ז גיאה ז"ל כלכות קידוש ל' ח' ושם אי' אי קם נו' וכו' פ"ס ז"ל או ברי', וכמו בשער איי הים, שכ"כ גם בשער ארחות חיים ובשער הפירוש לרש"י ע"ש, ואולם בשער הפירוש סי' ז' חסר בזה ע"ש וכ"כ ששאר הכלבו האטוה שנה סבי' ל"א בשם סר' אשר ז"ל, ודברי הא"ח כוננו ביניהם יוסף ספי' רע"א ד"כ ואם ע"ש :

(ו) והנה לריך פסע על השו"ב הדבר עצמים שלא במקום סעודה קדים או קם ב', והאחרים ה"כ אפשר לפרש דכ"ק אי קדים שלא במ"ס ולא סעד כלל או קם מן המקום סכוא שר"כ לסעוד בו למקום אחר לריך לחזור ולקדש, ועיין פרק פ"ס וב"י סוף כסימן, אבל ז"ל דח"כ טעיקר חסר מן הספר, דלא בלשון שלא במקום סעודה קדים שוכה שלא סעד כלל, ולא בלשון קם מן סכוא דוכחא מוכה ששם יאכל, ואדרבה לכאורה י"ל איכא שלא במקום סעודה קדים אלא במקום אחר ממקום שיסעוד בו, או קם מן המקום סכוא ולא יאכל כלל ואין לומר שבאמת ר"ל קן כי גם זה הוא דברי גב"ה וכו' כי קדוש גם להפירוש כ"ל, ודרך ה"רם גאון ז"ל לפרש באר היטב, ובאמת בשני הלשונות אין שום הוכחה לפרש לא כך ולא כך אלא כולל שניהם, ועוד לדוחק גדול בשני לומר שה"רם גאון ז"ל פיירי באינו רוצה לסעוד כלל, דאפו בשופעני סכקיין ועוד דח"כ גם בקידושו עתה לא יא, ועוד דאין שייך לדון בזה יא או לא יא הרי אכתי יכול לאכול טפה וכוג"ל רק שלריך שיאכל, ואין להחיות שכר טהרה כדכתיב דאין זה אלא דברי גב"ה, ועוד דיגיד עליו רעו בשקרישותא הוא בקידוש במקום אחר ממקום הסעודה דמיירי בשעריין יש שהוא לאכול וי"א בזה, וא"כ בודאי לא שייך לומר שלא יא אלא שייך לומר שלריך שיאכל במקום שקידוש :

(ה) אבל האמת יורה דרכו דכ"ק אי שלא במקום סעודה קידש אלא במקום אחר ממקום סעודתו שהוא עתה בו ורו"כ לסעוד בו כדרכו, או קם ממקום שקידוש בו במקום סעודתו וי"א למקום אחר וחזר למקום סעודתו שקידוש בו ורו"כ לסעוד בו כדרכו, בכל זה לא יא בקידוש דמשיקרא וכו' מעוט לא יוכל להקן ולריך לחזור ולקדש, ואפי' אם ספי' בדברי הרש"ג ז"ל הוא כמ"ס מעיקרא מ"מ עדיין קשה ה"אך שייך לומר לא יא בקם ממקומו, כול"ל שלריך לחזור למקומו לאכול שם במקום שקידוש, אלא ודאי דנעיקן שלא יא כלל חוץ ממקומו משעת שקידוש עד שעת הסעודה, וכ"מ מלשון ועדיין הוא יושב במקומו ולא קאמר בקי"ר וכו' יושב במקומו אלא מוכה מזה דר"ל סכוא יושב במקומו משעת שקידוש עד כה, ומס' גם דלפ"ד ח"א לפרש דברי הרש"ג ז"ל אלא כמ"ס, וא"כ אישוא כן סנה דברי הרש"ג ז"ל ומפירש וי"א מפי גאון גדול דנקם ממקומו וחזר למקומו לריך לחזור ולקדש, וכ"כ דעת כל הפוסקים מביאי דבריו כ"ל :

(ו) וז"ל כונת הסנה"כ כתיב שהניח כהנ"ג ז"ל כחוב בא"ח בשם סג' דהי קדים וקם מהסכוא דוכחא לריך לחזור ולקדש עכ"ל, וי"ל שר"ל כמ"ס שאם רק קם ממקומו אשילו חזר למקומו לריך לחזור ולקדש, דדין זה לא כה הפירוש פנור ובב"י ובש"ע, ומ"ס זה בשם סג' אף דכנ"ג לא כ"כ כלל, יתכן שג"ש שכתב"ג ז"ל ביאר קן על

דברי כה"ג, ובכלפות גדולות אין רמז דלא ס"ל קן ובודאי שגם דעת כה"ג כ"ס אלא שלא פירש כל קלידך ורש"ג ז"ל פירשו על לטון, לכן כסנו בשם סג' ואח"כ ה"ל לפרש פיירי כהנ"ג והרב בריי יוסף כמה נתלבטו בדברי הגמ"ס ז', ולפ"ד פשוט דר"ל כמ"ס וכן מ"ס סרי"ל ווא"ל ז"ל בפירוש הגמ"ס ז' דר"ל בקידוש ע"מ לאכול במקום אחר וקם ממקום שקידוש למקום שיהיה בדעתו לאכול שם וכשהניע לשם נמלך לאכול במקום שקידוש וחזר לשם דלא יא, והרב פיירי ברכה שטיעו בזה ע"ש, והאחרים פשיטא דלא יא דהי אצ"ק בטר דעמו סוי הסחרס הספ"ק ואי לא אצ"קין בטר דעמו כוי הסליכס הספ"ק, אבל כהנ"ג ז"ל אלא דעמו מאי חר מקום אחר שקידוש עם כחדר שאכל בו, ולכן פשיטא דלא יא דאין כאן שינוי מקום כלל, אלא כוי בשו מצוה לניח בחדר אחד דאשילו כערקלין גדול כוי מקום אחד, ולפ"ו למדנו עוד מזה דאשילו א"ס קידוש בחדר אחד על דעת לאכול בחדר שלישי ואח"כ נמלך לאכול בחדר כשני, בין יא לחזר שלישי וחזר לחדר שני בין לא ה"ס כלל בחדר שלישי דג"כ יואל כשקידוש אף שלא ה"ס דעמו כלל לאכול בחדר כשני, דא"ל לטעות אחד חדר ראשון עם חדר שלישי א"ס לא שיפ"ה אחד גם סהדר כשני עמם, לכן במחשבתו על השלישי עשה מקום אחד כל שלשה סהדרים, ועכ"פ בשני סהדרים בודאי משי לכו דעמו כחד מקום פשיטא דלא, וכן הוא דעת הש"ג ז"ל וכ"כ בפשיטות הרב פיירי כהנ"ג ז"ל ע"ש ^{מאמר החתמה} וכ"מ מדברי הרב טוב"ש שנת סג' :

(ז) אמנם כן ה"ס כשיירי כהנ"ג כחב כהנ"ג דנקם מדוכחיה וחזר לא כוי כלל שינוי מקום וי"א כשקידוש, ואולם אפשר ליתקן בדבריו דר"ל רק כה"ס בדעתו לאכול במקום אחר דבנידון זה הוא דמיירי סה"ס ור"ל כיון דמחשבתו משוי חר מקום לשניהם ואכילתו וקידושו כשניהם לאחד יחשב, א"כ מה חששא איכא במה שקם ממקומו כאן למקומו כאן דשניהם במקום אחד, אבל באשם מסיים דברי כהנ"ג כהנ"ג מבוחר דדעתו דאף בלא דעם כלל לא ה"י כלל ע"מ לענין קידוש בי"א ממקומו וחזר למקומו, וכן סבין כששיטות סר"ג יד מלאכי ז"ל ח"ג סימן ל"ס ע"ש, ואולם סנה אין לו לבעל כהנ"ג ז"ל שום הוכחה לזה אלא שלא שמענו זה ע"ש, ואולם סנה נסבאר כמ"ס בכתב סוכות דכן ש"מ לענין קידוש, אשר ע"כ קן נראה לפ"ד ברור דלא יא, ודלא כהרב יד מלאכי ז"ל שקבלם כספי' וכפרס לכחילס בודאי אין לעשות קן כלל, ואשילו לזורך סעודה לריך ליו"ר לכחילס מללח ממקומו ע"ש לחזור למקומו סיכ"ה וכפרס לסחתיין וכיו"ל בודאי אין נכון כלל לזאת בין קידוש לסעודה, ואף דלריך לבדוק נקביו קודם סעודה אבל אין זה לורך כל קן ועוד דעכ"פ לבזים בודאי אין לורך לבדוק נקביו מקודם וא"כ יכול לעשות מקודם כיה ואח"כ יבדוק נקביו לסעודה סקוב"ה, וכפרס כוכבים קן כסחידוח בודאי לא עוב עושים כי כרי יכולים לבדוק נקביהם קודם כקידוש, ועוד דלפשי"ס עו"ס ק"ת ושכ"ס בלירוף סכ"ס וכו' בודאי כוי ספסק וכמ"ס סר"ג ע"א ז"ל וכל כשוסק"ס סג' :

(ח) ה"מ ה"ס ראייתו אמרי רואי כחוספות רי"ר פרק פ"פ ע"פ ספי' גם כדשמואל ואישקרא ליה סרגא ונחת למיכל בארע"ה במקום דכוי סרגא ע"ש, ולפ"ד זה דומק דא"כ כול"ל להש"ס לפרש זה גם כדשמואל ככו שפירשו כד"י סוג"ה ובדרכה, ואין סברא לומר שסמנו מן סמוק"ס על סמאחר וכפרס ככירובלמי בודאי קשה לפרש קן וכ"ל, עוד ראייתו כהנ"ג סג' ר' אלעזר מש"ס סורין שלי"א

שָׂדֵעַם כָּל הַשְּׂדֵסִים כּוֹלֵם לְהָא קִי"ל כְּרִי יוֹחֵק כֻּלָּם גַּם בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר, וְכֵן יֵשׁ לְכַאֲרֵם לִסְקָל ע"פ דַּעַת מַכְרִים מְלוּחֵם ז"ל וְלוֹמֵר דִּין הוּא מַדְבְּרִים שֶׁבְּכַבֵּם וְלִכְּנֵי הַא דְּשִׁינּוֹ מִקֹּדֶם דְּקִידוּם הוּא רַק בְּשִׁינּוֹ גַּמּוֹר דְּהוּי שִׁמֵּם לַעֲנִין בְּרַכָּה הֵינן וְלֹא בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר לְהָא הוּא שִׁמֵּם לַעֲנִין בְּרַכָּה הֵינן, אֲבָל בְּחַמְתָּ מֵרַחֵם דַּמְלֵךְ הַסְּבָרָה אֵין לְחַלֵּק בְּקִידוּם בְּכַסֵּי וְכַלְל, וְעוֹד דְּבַחְמָה ס"ל לְמַכְרִים מְלוּחֵם ז"ל דִּין הוּא מַדְבְּרִים שֶׁאֵפְסִיבֵם ע"פ וְעוֹד דְּבַחְמָה אֵין נִקְטְוִין לְהֵין עוֹס חִילוּק כֻּלָּם לַעֲנִין בְּרַכָּה בֵּין שִׁינּוֹ גַּמּוֹר לְשִׁינּוֹ הַחֹזֵר וְשִׁינּוֹ ב"י רס' קפ"ח וּמַשִּׁים :

(א) **וְאוֹלָם** אֲשֶׁר לְמַטָּה לֹד קוֹלָא בְּחַשֵּׁן הַרְגִיל שֶׁמְסוּבִין בְּרַכָּה בְּנֵי הַבֵּית בִּיחָד וְבִינָם א' מַהֵם נִשְׁאָרִים מִקְלָה וְהוּי הֵינן מִקְלָת חֲבָרִים לַפְּתִי"ם הַמְנַא"ס קַבֵּ"ה סְקִ"ו דְּהֵינן מִקְלָת חֲבָרִים מְהֵי רַק בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר לֹא בְּשִׁינּוֹ גַּמּוֹר וְאִ"כ אֵילֵי לַעֲנִין קִידוּם יֵשׁ לְחַלֵּק בְּכָךְ, אֲבָל בְּחַמְתָּ נִרְאָה מְלַח אֲשֶׁתֵּינִי שׁוֹם אֶחָד מִשְּׂדֵסִים הַרְשָׁעוּסִים וְהַחֲרוּזִים ז"ל לַפְּתִי"ם דִּין זֶה דְּהֵינן מִקְלָת חֲבָרִים לַעֲנִין קִידוּם בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר דְּשִׁמֵּם לְהָא שִׁיךְ כֻּלָּם לַעֲנִין קִידוּם וְכַסֵּי הַאֵי מִסְּחָבְרָה וְכַלְל בְּחוּם הַקּוֹדֶם, וְכַפְרֵם לַרְעָת אֲרוֹ"ס וְסַבֵּ"ה וְכַסִּ"ו וְשִׁמֵּם ס' קַבֵּ"ה דְּהֵינן מִקְלָת חֲבָרִים לֹא מְהֵי לֹא בְּדַבְרִים שֶׁבְּכַבֵּם ע"פ וְכַ"ר ר"ע אֵיגֵר ז"ל, אִ"כ לְפִי מַס דְּקִי"ל כְּרֹב הַסְּדֵסִים דִּין אֲשֶׁבְּכַבֵּם אִ"כ גַּם לַעֲנִין קִידוּם לֹא מְהֵי כֻּלָּם הֵינן מִקְלָת חֲבָרִים ע"כ וְאֵין לְסַקָּל אֲשִׁי בְּהֵינן מִקְלָתָן וְכַסִּ"ו וְכַ"ר מְדַלָּה ס' הַמְנַא"ס וְשִׁינּוֹ הַגֵּל אֶחָד אֵ" דְּהֵא דִּילָא מִמְקוֹמוֹ בְּנַחִים לֹא יֵלֵךְ בְּהַקִּדוּם הֵינן רַק בְּלֹא הֵינן מִקְלָת חֲבָרִים וְכַפְרֵם לַעֲנִין לְכַחֲמֵיהֶם לְלַחֵם ז' אֵין דְּמֵינָה מִקְלָת חֲבָרִים בּוֹדְאֵי אֵינְנֵי נִכּוֹן כֻּלָּם, כִּי גַם לַעֲנִין בְּרַכָּה אֲשׁוֹר עַכֶּס לְכַחֲמֵיהֶם בְּדַבְרִים שֶׁאֵפְסִיבֵם וְעו"י שִׁמֵּם הַרְגִיל רַשִׁ"ו ז"ל ס' קַבֵּ"ה סְקִי"ה וְסַבֵּ"ה ס', וְגַם מַהֵם דְּשֶׁמְחַלֵּל הַגֵּל דְּלִשִׁי פְּשִׁיטוֹ הֵינּוּ שֶׁמִּקּוֹם סְעוּדָה שֶׁמְחַלֵּל וְכִ"כ הֵינן בְּאֵיגֵרָה וְבִאֵיזוֹס פְּעָמִים שֶׁשֶּׁבַח וְנַחֲמָה אֶחָד הַחֹזֵר הַקִּידוּם לְאַרְעָא קוֹדֶם שֶׁפְּעִים אֵף שַׁחֲוֹר לְאַיְרָא לְאַכּוּל כֵּס עַס בִּיב כְּדַרְבּוֹ חוֹר וְקִידוּם אֵף שֶׁהֵינן עַס בִּיב, שִׁמֵּם לֹא מְהֵי כֹה הֵינן כֻּלָּם, וְכֹה יִחָנֵן לַפְּתִי"ם בְּשִׁינּוֹ הַא דְּחַמְתָּ רַבֵּס וְנִקְיִדוּשָׁא דְּסַבָּל לֹא נִקְיִטוֹ כו', דְּשִׁינּוֹ לְעַמֵּר אֲשִׁי אֵם יִחְזְרוּ לְרַכָּה וִירְלוּ לְאַכּוּל כֵּס אֵף שֶׁנִּשְׁחַחְזוּ כֵּס הַחֲבָרִים וְשִׁינּוֹ עַס בְּמַפְרִסִים :

(א) **בְּזוֹר** אֲרוֹחַ ה' בְּנַח סִימֵן רַלְז' וְכ' כְּרִי אֲפִרִים אֵינִי מ"ה"מ"א 234567 אֵינִי מַבְרָךְ עַל הַדָּם שׁוֹפֵס שְׁלִבּוֹ יֵשׁ כו', דְּבָרֵי כְּרִי אֲפִרִים ז"ל כֵּס גַּם בְּמַרְדְּכֵי רַלְז' אֵלוֹ דְּבָרִים סִימֵן קַבֵּ"ה וְבַחֲזוֹר זְרוֹעַ ח'נ' ה' שְׁלֹאֵי הַנַּח הו' שְׁלִיב' וְנַחֲשֶׁבֶן קָטָן סִימֵן פ"ו וְבַחֲזוֹרְרֵס סַדֵּר מוֹנָאֵי שְׁנָה, וְנַמְרְדְכֵי סִימֵן חוֹךְ דְּכָרֵי כְּרִי אֲפִרִים וְלֹא דוֹקָא הַדָּם הַהִ"ל בְּשִׁמֵּים וְס' כְּרֹב מַכְרִים כַּח אֲשִׁי כֵּס דְּרַלְז' דְּלֹא דוֹקָא הַדָּם שְׁאֵינִי מַרְיָח אֵין לְבָרְךְ עֵלֵינוּ סְס"כ בְּשִׁמֵּים שְׁאֵין מַרְיָחִין אֵין לְבָרְךְ עֵלֵינוּ, וְלִכְּנֵי מַרְדְּכֵי וְדְכָרֵי כְּסוֹר אֵינִים עוֹלִים כְּקִיָּם אֶחָד שִׁי"ם, אֲבָל לְשַׁבְּרִי"ד פְּשׁוּם דְּכַסֵּי רַלְז' לֹא דוֹקָא הַדָּם לְמַטָּה וְ עַד שִׁכְרָבוֹ עַל הַדָּם אֵף אֵם אֵינִי מַרְיָח כֻּלָּם כֵּס ה"ס שְׁאֵר בְּשִׁמֵּים לְמַטָּה וְ וְלִכְּנֵי אֵם הַדָּם אֵינִי מַרְיָח כֻּלָּם מוֹסֵב לְבָרְךְ עַל בְּשִׁמֵּים אֲחֵרִים הַמַּרְיָחִים הֵינֵם, וְכַלְל וְנַחֲשֶׁבֶן וְכַחֲזוֹרְרֵס מְבוֹאֵר שֶׁעַל אֲשֶׁר שְׁאֵלְכוּ לְמַה מַבְרָכִין עַל הַדָּם יוֹחֵר מַבְשִׁימֵם אֲחֵרִים עַל זֶה שֶׁשִּׁיב אֵינִי מַבְרָךְ עַל הַדָּם כו', כְּלוֹמֵר אֲשִׁי דְּלֹא דוֹקָא הַדָּם כִּיֵּס בְּשִׁמֵּים אֲחֵרִים וְלִכְּנֵי אֵינִי כו' וְכַלְל, וְכַמְרַדְשִׁי שְׁלֹא עֲמַמִּיק הַשְּׁאֵלָה לִכְּנֵי הוֹסִיף סִינּוֹת וְל"ד הַדָּם סְס"כ בְּשִׁמֵּים לְחוֹסְפָה מוֹן כַּל. וְכַסֵּי כְּדַבְרֵי כְּרִי אֲפִרִים עֲלֵאֲחֵי מַשְׁרַם כְּסוֹף הַחִיקוּי

שֶׁכַּחַס ח"ל וְנַחֲמָה מְאִיגֵרָה לְאַרְעָא רַלְז' סְסִים יוֹרֵד קוֹדֶם הַקִּידוּם דְּהֵס דַּעַת לֹא מְהֵי עַכֶּס, כֵּס סְכִיל לַפְּתִי סִינֵם וְכַד דְּלֹא רַלְז' וְחֹזֵר דְּאִ"כ הוּי בְּרַכָּה הַרְשָׁעוּסִים לְכַפְּלָה וְכַלְל לֹא רַלְז' וְחֹזֵר לְאַפְקִי שְׁלֹא קִידוּם מִקְוֹדֶם בְּאֵיגֵרָה וְחֹזֵר נַחִים לְאַרְעָא אֵלֵם מִקְוֹדֶם נַחִים לְאַרְעָא וְחֹזֵר קִידוּם אֲבָל לַפְּתִי"ד אִ"ל לַפְּתִי"ם כֵּן, חוֹרָה דְּאִ"כ הוֹלֵל הַעִיקֵר הוּי קִיָּים בְּאֵיגֵרָה וְנַחֲמָה לְאַרְעָא וְכַד מִקְדָּם, אֲבָל לְפִי סְפִשֵׁת סְפִשׁוֹם אִ"ס חֹס מוֹן דְּעִיִּירֵי כְּדִין קִידוּם בְּאֵיגֵרָה וְשִׁכְן סִינֵם דְּרַבֵּי חַמִּיד, וְפִרְסֵם רַק הַחֲדָשׁוֹת דְּנַחִים מְאִיגֵרָה לְאַרְעָא קוֹדֶם סְעוּדָה, וְעוֹד דְּאִ"כ מְגִיל לְכוּחֵי מוֹס דְּלֹא קִידוּם אֵלֵם בְּמִ"ס דִּילְמָא הוּא רַק מַשׁוֹם שִׁכְן הַדְּרָךְ לְאַכּוּל עַס הַשְּׂמִינִים וְכַסִּ"ו כְּרִי יוֹנֵס ס"ס אִ"כ ע"ס וְאֲסִי" אֵם יִדְעִין שֶׁשֶּׁבַח כֵּן רַק מַפְּתֵי הַקִּידוּם דְּמִנְחוּם בְּמִקּוֹם סְעוּדָה, שֶׁמַּה הוּא רַק לְמַטָּה מִן כְּמוֹכַח אוֹ עַכֶּס שֶׁמַּה הוּא רַק לְכַחֲמֵיהֶם וְכַלְל דְּאֵשִׁי כְּדִיעַבֵּד אֵין קִידוּם אֵלֵם בְּמִ"ס, וְעוֹד דְּבַחְמָה מְבִית לְעֵלֵי הוּי כְּמוֹ מַחְדָּד לְחַדֵּר דְּקִי"ל דְּמַהֵי דַּעַתוֹ כְּמַבּוֹאֵר כֻּלָּם הַסְּדֵסִים הַרְשָׁעוּסִים וְהַחֲרוּזִים ז"ל, אֵלֵם פְּשׁוּם דְּרַלְז' כְּסַטְוֹתוֹ שֶׁקִּידוּם בְּאֵיגֵרָה וְחֹזֵר וְקִידוּם בְּאַרְעָא מַפְּתֵי הַסְּפִשֵׁק וְכִ"כ כְּכִדִּיָּה כְּמַס רַחֲשׁוּסִים ז"ל וְכַפְרֵם בְּהִירוֹ בּוֹדְאֵי לֹא יוֹשִׁיל פִּירוּשׁוֹ וְע"כ ז"ל כְּמִ"ס בְּסוֹה"י :

(א) **דִּין** אֲחַם שֶׁגַם לַעֲנִין שִׁמֵּי מִקּוֹם דְּבְרַכָּה אֵיכָה מְבַחֲחָה דְּכִיל שִׁים חִילוּק בֵּין שִׁינּוֹ גַּמּוֹר לְשִׁינּוֹ הַחֹזֵר, כִּי כִ"כ הַרְמַבֵּן ז"ל בְּמַלְמַחֵם פ' ע"פ דר' יוחנן אַסּוּבֵם בְּלֹא חוֹר לְמִקְוֹמוֹ וְחֵרְפָה כּוֹחִיָה בְּחוֹר לְמִקְוֹמוֹ ע"ס, וְכִ"כ כְּרַחֲבִ"ד ז"ל כְּבַחֲחוּ מִן כֵּסֵל הַמַּחֲוֹר ע"ס וְכִ"כ בְּח' מַכְרִים מְלוּחֵם עַס ע"ס, וְאוֹלָם אֵין שֶׁפֵּה אֲחַם לְכוּלָם זֶה הַחֹס לַפְּשׁוּם חִילוּק בֵּינֵיהֶם, כְּרַחֲבִ"ד ז"ל ס"ל בְּדַבְרֵים שֶׁפְּעוּסִים בְּרַכָּה בְּמִקְוֹן גַּם בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר לְרִיךְ לְבָרְךְ וְבַדְבָרִים שְׁאֵין פְּעוּסִים בְּרַכָּה בְּמִקְוֹן יֵשׁ חִילוּק בֵּין שִׁינּוֹ גַּמּוֹר לְשִׁינּוֹ הַחֹזֵר דְּכֹה לְרִיךְ לְבָרְךְ וְכֹה אִ"ל לְבָרְךְ ע"ס, וְהַמְרִ"ס מְלוּחֵם ז"ל ס"ל בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר לְבָרְךְ וְכֹה אִ"ל בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר לְבָרְךְ ע"ס גַּם בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר ז"ל כִּי בְּשִׁבְס מַרְיָח כּוֹחִיָה דר' יוחנן בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר גַּם בְּדַבְרִים שֶׁאֵפְסִיבֵם מ"מ לֹא קִי"ל הֵינן אֵלֵם קִי"ל כְּרִי דְּחַמְתָּ לֹא אֲמַן ס' אֲבָל כו' וְכֵינֵן בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר פ"ס דִּים הַא דְּחַמְתָּ כו' בְּדַבְרִים כו' וְכִי מַרְיָח כּוֹחִיָה וְכַרְחַס, וְהַרְמַבֵּן ז"ל מַשְׁחַס לֹכ סְחוּמֵי נִרְאָה וְהַחֲמִילוּק הוּא בֵּין בְּדַבְרִים שֶׁבְּכַבֵּם בֵּין בְּדַבְרִים שֶׁאֵפְסִיבֵם, אוֹ אֵילֵי יֵל דְּמַדְחַס ס"ל דְּשִׁינּוֹ בְּדַבְרִים שְׁאֵין פְּעוּסִים בְּכַ"ר דּוֹקָא דְּכֹה מִיִּירֵי ר' יוחנן ור' הַסְּדָל וְכַדְעַת כְּרַחֲבִ"ד ז"ל, וְאוֹלָם בְּחַמְתָּ הֵינן סְבָרָה רַחוּקֵה דְּכַס חוּיָן כְּשִׁים וְכַלֵּל הַסְּדֵסִים וְהַרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁבְּכַבֵּם עַדִּיק לַעֲנִין שִׁינּוֹ מִקּוֹם שְׁלֹא הֵינן לְרִיךְ לְחַזֵּר וְלְבָרְךְ וְל"ס :

(י) **עֵבִים** לַעֲנִין קִידוּם אֵין לְסַקָּל מַחֲוֹמֵם ע"פ דַּעַת הַרְמַבֵּן ז"ל, דְּכַרֵּי הוּא ז"ל מַסִּיק לְכַלְכֵּם גַּם בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר לֹא קִי"ל כְּרִי יוֹחֵן ע"ס, אֵךְ ע"ס דַּעַת כְּרַחֲבִ"ד ז"ל יֵשׁ לְסַקָּל לְכַאֲרֵם וְלוֹמֵר דִּין הוּא מַדְבְּרִים שֶׁאֵפְסִיבֵם וְלִכְּנֵי הַא דְּשִׁינּוֹ מִקּוֹם בְּקִידוּם הֵינּוּ רַק בְּשִׁינּוֹ גַּמּוֹר שֶׁאֵם יִרְלֵה לְשַׁחֲוֵם עַד יֵין לְרִיךְ לְחַזֵּר לְבָרְךְ בְּכַסִּ"ג גַּם יִדֵי הַקִּידוּם לֹא יֵלֵךְ, אֲבָל בְּשִׁינּוֹ הַחֹזֵר שֶׁאֵם יִרְלֵה לְשַׁחֲוֵם עוֹד יֵין אֵין לְרִיךְ לְבָרְךְ עוֹד בְּכַסִּ"ג יֵלֵךְ יִדֵי הַקִּידוּם, אֲבָל בְּחַמְתָּ נִרְאָה דְּאֵף לְדַעַת כְּרַחֲבִ"ד ז"ל לֹא יֵלֵךְ יִדֵי הַקִּידוּם גַּם בְּחוֹר לְמַקְוֹמוֹ דְּשִׁינּוֹ מִקּוֹם דְּבְרַכָּה הוּי סְפִשֵׁק בְּחַמְתָּ דְּלֹא הוּי סְפִשֵׁק רַק בְּשִׁינּוֹ גַּמּוֹר אֲבָל לַעֲנִין קִידוּם הוּי כְּמוֹ כְּסַסֵּק בֵּין בְּרַכָּה לְחַמְתָּ הַחֲמִילָה אוֹ הַמְלוֹחֵה דְּהוּי סְפִשֵׁק אֵף כְּסַסֵּק כֻּלָּ דְּכוּ, וְכַפְרֵם שְׂדֵעַם כְּרַחֲבִ"ד ז"ל יִחִידְתָּ הֵינן

פסיקו ופיר ריש פיקולא שפיקולא ריש ד'ס קס פנה
 הלישאה ב' הא לאן בעלי בשמים מנדילין כו' ולא עוד אלא
 כל פיי בשמים היינו עבאן לברכה עליהו ואן לעבדין
 נכדם בנין דליה ב' סלם עלין דאחקריאו סלה סדסיס
 רעיון לבנה חנכ' ב' עכ"ל , ומדומה ס"ל כפיין רמיון
 לחלה חנכ' דאחקריאו סלם סדסיס ב' ובע"ז כחג כסדר
 סיום נכס ס' יסן קדשון פחד עיי"ס וביולד ליום ראשון
 דכוכים אן מע"ס כסדסי כמ"ס נגמ' ב' כדי כדס לכדלס
 א' כמד וכו' וכו' כמד שמור עיי"ס , סנס לפריט נגמ'
 שבה דל"ג סע"כ אמרו ק רת לטריה ככס נשנת עיי"ס ול"ג
 ועכ"ל מבוחר כפייקו וסר דל"ד כדס כ"כ שר בשמים
 אלא דכנזן כדכס מפסס סל"ל , ואלס נס סרי אמריס
 שרד ד"ס עדיפות קלס כדכס מעטמיס ס' סופוסקיס ושאר
 סמריס קן סליו בדוקא ולכן בשמיס כמרמיס כיוסר
 עדיף וסדוקא ספ"י סרי כ' דלס אן לו כדס סכרך על
 שאר בשמיס עיי"ס , ואליו נכלל זס נס אס יס לו כדס
 קן סליו מריה כל קן סוי כאלן ל' כדס :

(ג) ומה שכתב בספר שם שפס סלכו יבס כו' , כאל"ז
 ונשכרין ונמדדו אי' בלכס נמקוס סלכו ,

וכסור עפס סכ"ה סירוסא סלכס סלכו יבס , ונמכרין
 שרס מ"ל סירוסא סלכס סלכו יבס , ומחיכס סלכס מוכס
 כסדיו ככו סכסיו סמכרין ומדן כ"ו י"ל וסדרכי עפס
 דקן לכדס יבס קרי כדס שופס דל"ג כמ"ס אל"ז סכ"ה
 דלכ סדס קרי כדס שופס כלפי שר בשמיס סמרימיס
 יוסר , וכ"ס סר"ל מפרלג סוכ"ל נדרכי עפס אום א' ולוס
 ב' עיי"ס , אן מכ שפס סמכרין י"ל דכופס ר"ל סליו
 עפוס וכן עפס כסכ"ד כפפסיס וכחביס ס' רל"ג עיי"ס ,
 לפסג"ד וככאן ר"ל קן סליו מריה כרלוי בן סכוס עפוס
 בן סליו עפוס וככו לפסן ללכ דכוי כדס שופס אס אינו
 עפוס בן סכוס מריס בן כליס מריס וככו ככור שופס
 לוף שופס וכיול"ל , ונס נלפס"ד לל"ג מיירי כלל כדכס
 ככולכ ופספס דמכדריס אחר כדס דוקא כוס כמ"ס ספור
 כחלפס כפסיפוס ס"ס ככחור שומר שנס דספוך לפסח
 כסרדו יטלס כדס , וכ"כ כחכ"ן וכלכודרכס נכס ס' ס'
 כרוך י"ל עיי"ס וכ"כ כדוקא סיון סר"ל וכ"כ ככלכו כ'
 שול"ג ככס סימן מ"ל וס"י"ס עוד , וע"ס עפס נכון כוס
 כסדרי נכס נכס כירסכ"ל כ"כ כל כרלכויס י"ל ונס
 כפייקו וכס ס"ל ונס כוסכר פ' ויקלל סוף דק ר"ס אשור
 קן כמלכו כדכס מכושאר בשמיס , אכל לא סוכדיו כלל כדס
 דלולג דוקא ואן דכודאי יס לסדר נס אחר כדס דלולג
 מפסס סכסכר כפור וככו מוכג' פ' כ"מ סוף דק ל"ס
 עיי"ס , אכל כרלכויס כנ"ל לא מיירי מוס ואליו ארדכס
 יס לסדר אחר כדס אחר סקלר מקרוב וריש טדף יוסר ,
 וע"ס מ' אמריס כודאי אן שוס כוככס דמיירי מוכדס
 שנלכז לפס"ד וכ"מ עמ"ס על דכרו כחכ"ן וכלכודרכס
 ככס כ' כרוך עיי"ס , ומעפס אן כלן כוס כוככס כלל
 מדכרי סר' אגריס סכיו מוכגיס לברך כגז על כדס שופס
 עיי"ס סר"ל ומכרין סר"ל :

(א) סימן ע"ל סעיף כ"ע כיול"ל כעליה מקופלה על
 כעזיו כו' סייב ספולס כו' ואפילו אס על
 כעזיו כול למעלה מעשרה פפמיס , רמכ"ס ס"ס פ"ב ס"ב
 ופיי"ס מ"מ , וכ"ס כעזיו משהו על ראשו אפילו למעלה
 מעשרה פפמיס , וכ"ס כעזיו משהו כידו למעלה מעשרה
 פפמיס אום שפסס כס קן כדכר ככד סכדך לישא אום
 או על כעזיו או על ראשו או כידו למעלה וככל ל"י הדך
 על רוכס [דלויסיי אכל כדכר קל סכדך לישא למעלה
 ארצ"ה החכמה]

ספור כעלסמן , וסיין רמכ"ס ומ"מ סס נני על ראשו
 וכ"ס כליך דמלוי שנה :

(ב) ורמב"ם כ"ה אשכח למד דלף דלל ספורי דשנה
 ספור אכל אפור , אכל ספור דשלא
 כדכס למעלה מעשרה פפמיס כוי ספור ומחר וכלכד סלל
 יסול מרס"ד ויניח כרס"י וכיול"ל וכדכ"ל דמקוס ספור
 וכדלויסל כשכס פ"ק ד"ה סע"כ אכל מססימח לבן כרמכ"ס
 ז' ס"ד כנ"ל אחר דכרו סכריס כ' שנס מבוחר ככדיו
 שנס זס כוי ספור אכל אפור ואין לדחוס דכייס קן למעס
 מעשרה וכמ"ס סרנ כמלדיו ז"ל ס' סמלויג דף ל"ב ע"ל
 כפירושל דסמלויג עשאו על ראשו דכייס אפילו למסס
 מעשרה פפמיס דמלשוין כרמכ"ס ז"ל מוכח דכייס ככס דלל
 כעזיו דמעש' לס למעלה מעשרה , ועוד דכפסל על כעזיו
 סירס דסמל' למעלה מעשרה פפמיס כ"ס דלל ראשו כוי
 למעלה מעשרה פפמיס , וכ"ס כלמח סמחל דמינחל דלכס
 כיוטו כוי יוסר מעשרה פפמיס וכדלויסל ככ"ד , וכן מבוחר
 כפ"ק דשנה ד"ה סע"כ דכסל דכסל למעלה מראשו כוי למעלה
 מעשרה לפי פירס"י ז"ל סס וסרמכ"ס ז"ל ככ"ד סר"ל , וכן
 מבוחר סס כיוסר שאלח כדכרי סרנ סמלדיו ז"ל סס
 עיי"ס סס :

(ג) ואולם יש לחקור כפייקר כדן דמלויג עשוי למעלה
 מעשרה כדכרו דכייב אס כיינו קן על
 ככשכרס אכל ע"מ כעיין דוקא סיניח למסס מעשרה , וכן
 מעזיר ד"ל למעלה מעשרה דכייב כיינו קן כככעקירס
 וכככסה סיס למעס מעשרה , או כיינו אפילו כשנס כעקירס
 וכככסה סיס למעלה מעשרה , או י"ל דרך אלכ"ל כוס
 דכיינו או כככעקירס וכככסה סיו למעס מעשרה , או סלל
 סקד וסיניח כלל אלא שסיכ כוס עקירס נוסו וכככסה נוסו
 וכנון סככעיטו ככרו וכיול"ל , ולפי מוסכל ראשון כרל"ס
 לכלכרס דכייט קן כככעקירס וכככסה סיו למעס מעשרה
 דכרי עיקר סחיחוס דכייב למעלה מעשרה ילפיין קן משוס
 סן משא כני קכס וכמשא כני קכס סיה קן ככככרס
 למעלה מעשרה אכל כעקירס וסכככסה סרי כוי כודל"ל כל"ן
 ממש , וכן מבוחר ככדיו כגמ' שנס פ"ק ד"ע רע"א לפי
 פירס"י וכרמכ"ס וכרנ סמלדיו ז"ל וכרל"ס ז"ל סכוכס כמ'
 כמיוחס לבר"ן דכס דמעזיר ד' אמוס כרס"ד לזכ"ל
 מעשרה כייב כייט קן כדל"ל נח למעלה מעשרה וצ"ס דכס
 דרכל דכס כיינו כנון שסיכ ככפן מוכח למעס מעשרה
 ועקרו וככככיו למעלה מעשרה וסכככרו ד"ל וסרדיו למעס
 מעשרה וסיניח כלכוס כככעקירס וכככסה סיו כריס"ד למעס
 מעשרה , וכן דקדק רס"י ז"ל כלכוס דרך עליו סככככיו
 למעלה מ' כו' חייב כו' הדר אלכ"ל וסמ"ג דרך מקוס ספור
 אל עכ"ל סרי ששעיקרל סיס מונח למעס מ' וסוס ככככיו
 למעלה מ' וסכככיו הדר אלכ"ל למעס מ' ורק ככככיס אל
 כמקוס ספור , וכ"מ ככככ"ד ד"ס לא נח כמ"ס וסר"ל עקירס
 מרס"ד וסכככס כרס"ד עכ"ל , וכן מבוחר ככככ"י סירוכין
 דל"ל ע"ל ד"ס וכי סיפסל כו' כעקרו מרס"ד וסולוכו דרך
 למעלה מראשו וסיניחו לסוף אריכ' כו' כיון דל"ל נח כמקוס
 ספור כו' עכ"ל , וכ"ס ככדיו ככככ"י סס ריש דף ל"ג
 עיי"ס ככרו וכן יס לכוכיה עוד סכ"ס דעס רס"י וסרמכ"ס
 וכרנ כמלדיו ז"ל עכס דוירוס דק"י דפ"ק דשנה ד"ה ע"כ
 דמבוחר מדכריסס סס דלכ"ל אס קן ראש סכפן סיס
 למעלה מעשרה כשפס עקירס או כשפס כככס ספור וכמ"ס
 ככככ"י וסכס כוי מעזיר דלף דרמל כייט ככככ"י וסרל"י
 דל"ן כמזיק כו' עוד כמניסו לברך אלא סניחו מידו וסלל
 ארלס דכייטו דיקס אכל זק"י כוי מעזיר , ועוד דכס דל"י
 דכס

דב"ר ק' מלקק גם כנח בר"ר למעלה מעשרה בין זורק למעביר, וכן מחלקין ב"ר מר"ר ד"ך למעלה מי' בין זורק למעביר בין אם נח בשעת עקירה וכנסה למטה מעשרה בין אם נח בשעת עקירה וכנסה ג"כ למעלה מעשרה, והגם גם כנ"ג כפ"ק דשנה כ' וס"מ בזורק אבל כמעביר אפילו למעלה מעשרה חייב דא"ר אלעזר כו', ויש מקום לומר דקאי רק על דמליק מיני' ואם סיו רשיות שלו מותר לזרוק למעלה מעשרה ספחים כו', דכ"ט מר"י לר"י ד"ך ר"ר ובראיחא בשבת דל"ז פ"א עיי"ש אבל סתמא ליתנהו דר"ג מורה דקאי על כל סוכרים שם קודם לזה גם על מחזי' דסורק ד"ר ככחל ומוכה מזה דמעביר חייב גם כנח ככחל למעלה מעשרה, וגם הרשב"א ז"ל כ' טולק זה בין זורק למעביר כס' פסודם הקדש טעם שלישי ר"י ב' וכו' ר' ירוחם בחז"ל י"ב סעך לסוף ח"ב :

(ה) **והנה** חילוק זה מבוחר בגמ' פ' סורק דל"ז פ"א אלימא כמעביר למטה מעשרה הוא דמחייב למעלה מי' לא מחייב וכו' ר"ר סמויא משאי כו' אלא לאו בזורק ולמטה מעשרה הוא דמחייב למעלה מעשרה לאו מישייב כו', אבל אפשר לדמות זה דת"ס לאו כולל זורק ומעביר בעינין אחד דאם מיירי בזורק שליטי בקלוטא כזי שסוהמס דמי וכדפסיק בגמ', ולכן פסור למעלה מעשרה משום דלא נקלט כלל באויר ר"ר וכו"ש בפרש"י ב"ק ד"ד ר"ג אבל אם מיירי כמעביר י"ל דשליטי אה ישייב מעביר ממושיע ומיירי בדיוטא אחת, או י"ל דשליטי כסכר"א דמאן דמחייב סכר שן היו מוליחים מעגלה לעגלה דברים שאדם אחד סיס יכול לישא עון יחידות וכלים וכו' ר"א ולפ"ו מיירי בין בדיוטא אחת בין בשתי דיוטאות דברים קלים סיו רגילים לע"ל גם מעגלה לעגלה שבזידה, וכו' פסודם בעירובין דל"ג פ"א ד"ה וכו' דמעביר חייב גם בשמי דיוטאות עיי"ש, וגם נראה מדברי"ס שם דמעביר חייב לכ"ע וכו' דלא תקשה בשבת דל"ז אלימא כמעביר כהא לפסור רבין י"ל דחלה מסרי פירכי נקט, וכו' הירושב"ז בעירובין בשם ר"י בעל סחוס' ז"ל מהא דשבת דף ל"ז דמעביר חייב לכ"ע וכו' שן סיס כמאן, וכדנר"ו ר"ב גם הרשב"א בשבת דל"ז בשם סחוס' עירובין עיי"ש וכו' עוד הרשב"א בפ"ק דשנה ד"ד ר"ג בשם סחוס' בשבת עיי"ש, ומסמימא דברי סחוס' שכו"ב בחי' הרשב"א וכו' ר"ר פ"א אלה ודאי מוכח דהא דמעביר סיו כולל חיקן גם בשמי דיוטאות וכדמבואר כן בחוס' שלנו כ"ל, ועכ"פ סיס לפי דעה סחוס' ז"ל י"ל דעד כאן לא מחלקין בין זורק למעביר אלא במר"י לר"י ד"ך ר"ר דמעביר סיס כמאן וכו' אבל זורק לא סיו מפני קדושה סכלים או שלא ישכרו אבל מעביר ד"ר בר"ר דהיס רק בעקירה וסחוס' בר"ר כ"ל שחא גם מעביר אינו חייב רק באופן זה, ואף דכפ' סורק פריך מהא דר' אלעזר על סא דמר"י לר"י ד"ך ר"ר מ"ג י"ל סא דר"ר וסא דר"ר, סא ד"ר סיינו בעקירה וכנסה כנה וכו' דמר"י לר"י ד"ך ר"ר סיינו כלא נח כלל בר"ר וסחילוק ביניהם סוד פילסא דהלי כטעמא וכו'ל, ואולם הרשב"א בשבת דל"ז ור"ר פ"א בעירובין חלקו על סחוס' כזה אלא מפרשים לבניין דשבת דאם מיירי כמעביר פליגי במהלך כעומד דמי עיי"ש, וכן פו' סרמגין ז"ל בשבת ולכן לא פריך מ"פ דרבנן דפירי פיי"ש, וכו' סגוהם סכ"מ וסגוהם סרש"ש ז"ל סם :

דסא דחייב כעקר סיינו שכנסת עקירתו כעביר כן ארבע אמות אה כל סירחא ופיין סם כחוס' וכדף ל"ם פ"ב ד"ה וחמ"א, וע"כ שדעה ר"י וסרמג"ס וכר"ב סמאירי ז"ל שגם מעביר פסור אה סיס ראש סירחא כמקום פסור כשעה עקירה או כשעה כנסה וכו' כהם סיסס או טולס כמקום פסור, ולפ"ו כ"ה ג"כ דעה ר"ר וסר"ף וסר"ש ור' ירוחם וסגלו ז"ל שפירשו ג"כ כהא דירחא כפי' ר"י ז"ל, וכו' עוד דעה ר"ר כפ' סורק כגמ' דל"ח פ"א עיי"ש וסוכא קלחו לקמן לוח פ"ו, וכ"כ כסדיא סחוס' כפ"ק דשבת ד"ו פ"א ד"ה סחוס' כו' ומעביר ד"ר בר"ר ד"ך למעלה מי' דחייב אפ"י דאי סיו מנח ל"י למעלה מי' פסור כו' עכ"ל כרי שפמי כחוס' כחור מללו דהא דרבא סיינו רק בשכניה למטה מעשרה, וכן כשקד למטה מעשרה דשריטס דיסם למטה מעשרה דוקא אבל אה סיס למעלה מעשרה פסור גם כמעביר, וכ"כ כסדיא סחוס' בעירובין דף ל"ג פ"א סדי' וכו' י"ח על ידו או על כחיסו למעלה מי' דכא דמחייב כסורק מעביר למעלה מעשרה סיינו דוקא בדלא נח למעלה מעשרה דסבי מוקי לה סיסו דפ"ק דשבת כ' כמעביר הפן כו' וממ"י סחוס' לא נח כו' עכ"ל, כרי כסדיא דהא דרבא וכו' דפ' סורק סיינו דוקא כשכניסו למטה מעשרה, ולא כשסמחו על כחיסו וכז"ל למעלה מי' וכ"כ דנה סיו כשכניסו כדך כסוכל למעלה מעשרה וכז"ל ומ"פ סחוס' דסבי מוקי לה סיסו כו' פ"ש כה' עירובין ועכ"פ מבוחר שדעתם סוד כמ"ס, ועוד מוכח כן דעה ר"י ז"ל וכו' סמאירי ז"ל מע"ש בשבת ד"ר סע"א שאם סיס מונה חפן כפי ככחל למעלה מעשרה ככרמליה מותר לסוליא משם לר"ר ור"י דכזס סוד קל כמו ר"ר, ומבואר שגם בר"ר ק סוד דמותר לככניסו משם לר"י וס"ס למעביר עכ"פ ד"ר ועכ"פ חייב"ל ליכא כהא ער"ר לר"י וכדמבואר וס"ס כספנירו ד"ר בר"ר סכרי כחיו"ב דסמוליא משאי למעלה מעשרה חזר כגמרא על סוליא אלא דס"ס לסעביר ד"ר דמאי שגא. וכו' מן סגמנא לומר דכסוליא מר"ר לר"י ומר"י לר"ר פסור וכו' סמאירי ז"ל סייב, גם דעה כרענ"ס ז"ל וססוס' וסר"ב סמאירי ז"ל מוכח עוד כן מע"ש לקמן לוח ו' וסן מוכח ג"כ דעה ר"ר וככל סמאור וסרמג"ן ז"ל וסרשב"א ז"ל וסר"ן ז"ל, וע"פ מ"ס לקמן לוח ז' כדעה סרשב"א ז"ל :

(ו) **אמנם** כן יש להוכיח דעה ר"י ז"ל וסר"ב סמאירי ז"ל סיסך סכ"ל אלא גם אה סיס מונה למעלה מעשרה כשעה עקירה וכשעה סוכה סייב סכרי כהג ר"י ז"ל כפ' סמאירי דל"ב ע"א ד"ה סמוליא משאי למעלה מי' מעביר כו' וסא דסן סורק ד"ר ככחל למעלה מעשרה כורק כחור אלא חין למעלה מעשרה ר"ר דוקא זורק אבל מעביר חייב דיליך מבני קסה כמאן עכ"ל, וכן סס דברי סר"ב סמאירי ז"ל סם וסרי סא דסורק ד"ר ככחל מיירי סנחה ככחל למעלה מעשרה כמבואר מתיבת ככחל וכן מבואר כגמ' שם וכדף ו' ע"ב עיי"ש מכלל דמעביר חייב גם כנח ככחל למעלה מעשרה, וכ"כ עוד כסדיא מדברי סר"ב סמאירי ז"ל בר"פ סורק ד"ה סם זר"ק מר"י לר"ר דין כנח למעלה מעשרה בר"ר בין כלא נח סם זורק מר"י לר"י ד"ך ר"ר פסור ומוליא סייב עיי"ש וכו' למעביר ד"ר דכזס חין חילוק ביניהם, סיס מוכח מדברי ר"י וסר"ב סמאירי ז"ל אלא דכזס דמחלקין בין זורק למעביר כדן מר"י לר"י ור"ר כחמ"ט כלא נח כלל

(ו) וּמַעֲתָה מַעֲשֵׂה בְּסוּגִיָּה וְ דַמְלִיָּה מֵרַחֵץ לְרַחֵץ
 מֵרַחֵץ לְרַחֵץ חַיִּיב גַּם אִם בְּשִׁמְחָה
 עֲקִירָה מֵרַחֵץ אוֹ סִנְחָה בְּרַחֵץ הִיא גִּיב עָלָיו לְמַעַל
 מַעֲשֵׂה, וְכִי לְמַעֲבִיר דָּא בְּרַחֵץ דְּמַלֵּי שָׁנָה, וְעוֹד
 דְּרִי יִלְפִין לֵם עֲנִי קִסָּה וְהַסָּס מַעֲבִיר הוּי וְכִנְל,
 אֲבָל אִם בְּשִׁמְחָה עֲקִירָה וְהַסָּס כִּיִּם בְּשִׁמְחָה לְמַעַל
 מַעֲשֵׂה לִיכָא לְמַשְׁמַת מִיּוֹד מַסּוּגִיָּה וְ, אֲבָל עֲרַק וְסִיס
 בְּשִׁמְחָה עֲקִירָה וְהַסָּס לְמַעַל מַעֲשֵׂה אִף אִם בְּנִחְסִים סִלְך
 דָּא לְמַעַל מַעֲשֵׂה וְכַגוֹן שְׁרַחֵץ הִיא גִּבּוֹס בְּנִחְסִים וְכִנְל
 בּוֹס, אִף דְּמַסּוּגִיָּה וְ לֹא מוֹכַח מִיּוֹד בּוֹס, אֲבָל בּוֹס עִיב
 מַמְחִי' וְהוֹרֵק דָּא בְּכֹחַל דְּסַחֲמָא דְּמִילְסָא הִיּוּ גַם
 בְּכֹלְהָ דְרַךְ לְמַעַל מִי'ע, וּמַסְחָמוֹס הַדְּבָרִים נִרְחָשׁ וְדָלִי
 דְּלִמְי' סִלְכָה דָּא שְׁלִיחוֹת לְמַעַל מַעֲשֵׂה פְּסוּר, וְאִם בְּשִׁמְחָה
 עֲקִירָה וְהַסָּס הִיא לְמַעַל מַעֲשֵׂה וְנִחְסִים הִיא לְמַעַל
 מַעֲשֵׂה בְּמַעֲבִיר חַיִּיב כְּדַעֲבוּרָא כְּכִד סִלְ, וְבוֹרֵק לִי'ע
 דְּלִפְרִישׁ בְּרַחֵץ הוֹרֵק דָּף לִי' עִיב גְּבִי וְרַקִּין בּוֹיָאָר
 בִּירִיעָה בְּרַחֵץ וְהָא נִמְקוֹס פְּסוּר חָלָא בִּין דּוּפְי הִירִיעָה
 ט' עֲבוּרָא מַסּוּגִיָּה דְּפְּסוּר, דְּרִי וְדָלִי וְרַקִּין טְבוּיָאָר
 בִּירִיעָה מֵאָד זֶה לָאָר זֶה וְלִבֵּן הוּי וְרִיקָה דָּא וְהוּי לֹא נֹח
 בְּבוֹיָאָר בִּירִיעָה חָלָא בְּרַחֵץ מַסָּס וְהָא אֲבָל לִמְי' הַרְשָׁבָא
 עַם לֹא מוֹכַח מִיּוֹד מַח, וְעִיב בְּכַהוֹס אֲרַחֵץ שְׁחַמַּס גִּיב
 עַל רַחֵץ וְלֹא אֲבָן בְּחוּסָפוֹס סִיב הוֹרֵק פִּירְשׁוֹ גִּיב כְּפִירְשׁ
 זֶל וְכַן עִי' רַחֵץ זֶל וְהַרְבֵּי מַמְחִי' זֶל עִיב, וְבִירְחוּמֵי רַחֵץ
 הוֹרֵק נִקְרָבֵן הַעֲדָס וְכַמְרָחָה סַמִּים סוּף הִיא פִּירְשׁוֹ
 בְּפִישׁוּתָה דְּחַיִּיב עִיב, אֲבָל אִין זֶה מַכְרַס וְאִפְשָׁר לְפַרְע
 דְּבִירְחוּמֵי רַחֵץ רַק שָׁחַר זַרְק בִּיאָ עַד שְׁנַבְסַח לְמַעַל
 מַעֲשֵׂה וְכִי אַחַר שִׁירְדָה לְמַסָּס מַעֲשֵׂה מִלְּמַרְשִׁין וְכַמְרָחֵץ
 לְרַחֵץ דְרַךְ רַחֵץ סִלְ דָּאִין מִלְּמַרְשִׁין בְּכּוֹס וְלִשׁוֹן מִלְּמַרְשִׁין
 בּוֹדָלִי מוֹרֵס כֵּן בִּיחַר מִפִּירְחוּסָה, וְלִשׁוֹן הִירְחוּמֵי לִי'ע לֵב
 הִפִּירְחוּסִים דְּרִי בְּחַמַּת קַחֵי לִשׁוֹן אַחַד בְּסַרְוִיָּהוּ רֹאחֵן שָׁחַס
 פְּסוּר ט', וְשַׁחֵץ אִין לְסוּכִיָּה כְּלוֹס מְדַבְּרִי הִירְחוּמֵי חָלָא
 וְלִכְלוּרָה סַחַס מְבוּרָא בְּפִין דִּי עִי' אִין דוֹרֵק מֵרַחֵץ לְרַחֵץ
 דְרַךְ מְקוֹס פְּסוּר חַיִּיב לְכוּלֵי עַלְמָא עִיב וְכַן בְּפ' הוֹרֵק דָּף
 לִי' רַחֵץ עִי' לֵב ר' מְדַכֵּי מַרְבַּח בּוֹרֵק מֵרַחֵץ לְרַחֵץ
 דְרַךְ מְקוֹס פְּסוּר אִם חַיִּיב אוֹ פְּסוּר וּמַסְקָנָה דְּחַיִּיב דְּרִי
 סִלְ לְכַלוֹס אֲחִירָחֵץ עַם וְכִי עַם כְּכַל הַסּוּגִיָּה לְקַח עִיב,
 וְלִכְלוּרָה וְדָלִי הִיא בּוֹרֵק דָּא בְּרַחֵץ דְרַךְ לְמַעַל מַעֲשֵׂה
 דְּכִיד בְּשִׁמְחָה מַשִּׁי לְפַסּוּרָה לְמַעַל מַעֲשֵׂה לְשַׁחַר מְקוֹס
 פְּסוּר וְלָרִין דָּא בְּרַחֵץ לְשַׁחַר הוֹלָאוֹת דְּשַׁחַח, עִיין שְׁנָה
 דִּי עִי' דָּף לִי' עִי' וְלִי' עִי' וְפִירְחוּסִין דָּף לִי' עִי' אִין
 אֲבָל יִלְ דְּמִי' בִּין דָּא בְּרַחֵץ דְּכַחִּיּוֹב הוּא רַק וְהָא
 סַסְבֵּרָה דָּא לִבֵּן לָרִין דּוּקָא פִּיסִי דָּא בְּלִיּוֹר רַחֵץ דּוּקָא
 וְכִי בְּרַחֵץ זֶל הוֹבָא בְּח' שְׁבַח הַמִּיּוּחַס לְהַרִין דָּא סַסְבֵּר
 סַבֵּרָה וְלִעוּן זֶה יִלְ דָּא בְּרַחֵץ גִּרַע מַסּוּלָא מֵרַחֵץ
 לְרַשׁוֹס הַרְבִּים עִיב, וְלִפְי' וְדָלִי מוֹכַח לְכַלוּרָה דְּכּוֹ
 מַרְשׁוֹס הִיחִיד לְרַשׁוֹס הַרְבִּים דְרַךְ מְקוֹס פְּסוּר חַיִּיב גַּם
 הוֹרֵק כֵּן גַּם בְּרַחֵץ בְּרַחֵץ חַיִּיב גַּם בּוֹרֵק, וְכַן יִם
 לְסוּכִיָּה מַסּוּגִיָּה דְּהוֹרֵק דָּף לִי' עִי' דְּפִישׁ לְאִינְעִיָּה דְּרִיקָה
 מַחָא דְּמַלֵּי מֵרַחֵץ לְרַחֵץ, וְאִם אִיפֹא דְּבִדָּא בְּרַחֵץ יִם
 שְׁלֹק בִּירִיעָה דְּמַעֲבִיר חַיִּיב וְהוֹרֵק פְּסוּר, אִי' גַּם כַּחַ
 יִם לְחַלְקֵי בִירִיעָה וְלִמַר דְּמַלֵּי חַיִּיב מַשׁוֹס דְּכַעוּמֵד וְמוֹנָס
 בְּאִרְךָ דְּמִי' זֶה יִלְפִין מַעֲבִיר קִסָּה, וְהוֹרֵק פְּסוּר לֹא שִׁיךְ
 סַבֵּרָה וְ לֹא דְּמִי' לְדַבְּרֵי קִסָּה וְהַסּוּבְסָח עַם אִף שְׁחִילְקוֹ
 בְּחַמַּת בּוֹס בִּין וְהוֹרֵק לְמַעֲבִיר חַיִּיב רַק לְפִי פִירְחוּסִים דְּסַחֲמִיָּה
 הוּא בְּסַחַס כְּוֹס בְּמַקוֹס פְּסוּר וְכּוֹ הוּי בְּעֲרַק וְלֹא בְּמַעֲבִיר
 אֲבָל בְּלֹא פְּסָק כְּוֹס בְּמַקוֹס פְּסוּר אֲרַחֵס פְּשִׁעֵי לְסַחֲסוּסָס

דְּשִׁין וְכַמֵּץ כַּמְלָח דְּנִרְחַס וְיִי' בְּחִים מַכְרַחֵץ, וְכַן
 מְבוּרָא בְּדַבְּרֵי אֲרַחֵץ כַּסְפָּר הִיבָר סִי' רַחֵץ עֲרִין כַּח דְּרַחֵץ
 דְּפִין דִּים שׁוֹב עַם סַח דְּר' מְרַחֵץ דְּלִי' וְסַחֲסָק רַק דְּלֹאֵי
 יִם לְחַלְקֵי בִין רַשׁוֹס אִ' לְשַׁחֵי רַשׁוֹס אֲבָל וְרַק וְעַעֲבִיר שׁוּן
 לְדַעֲמֵי עִיב, וְכַן מְבוּרָא בְּכ' סַחֲמוֹר עֲרַק הוֹרֵק בּוֹס דְּרַךְ
 לִי' דוֹרֵק וְעַעֲבִיר שׁוּן, וְכַן מְבוּרָא עַם מְדַבְּרֵי פְּרַמְכִין
 זֶל וְהַרְבֵּי מַמְחִי' זֶל וְרַחֵץ זֶל בְּח' הַמִּיּוּחַס לְכִירִיעָה,
 וְכִי דַעֲמֵי מַרְשָׁבָא זֶל עַם, וְאִף לְכַחֲסוּסָה שְׁכַחֵר עַם
 נִרְחָשׁ דְּלִי' סַחֲמָה שׁוּן עַם עִיב וְכִי' מַלְשׁוֹן סַרְמַחֵץ זֶל
 בְּפ' מַסְגָּס דְּהוֹרֵק דָּא בְּכּוֹסֵל עִיב, וְלִפְי' מַרְחָשׁ שְׁבַח
 וְרַק דָּא בְּרַחֵץ דְרַךְ לְמַעַל מַעֲשֵׂה וְהַסְקִירָה וְהַסְבַּחַס
 כִּיִּם לְמַסָּס מַעֲשֵׂה חַיִּיב כְּוֹס בְּמַעֲבִיר, וְרַק דָּא בְּרַחֵץ
 דְרַךְ מְקוֹס פְּסוּר כְּוֹן בּוֹיָאָר בִּירִיעָה, סַחַס לְדַעֲמֵי רַחֵץ
 וְדַעֲמִיָּים בּוֹדָלִי פְּסוּר, וְאִף שְׁרַחֵץ בְּגַמְסֵי בְּרַחֵץ זֶל
 אֲבָל לְרִינָה נִרְחָשׁ שְׁמַחֵסִים לְדַעֲמֵי מַלְחָה חֲלָק עָלָיו וְלַסְסוֹר
 פִּירְחוֹס בְּעַבּוֹר זֶס אֲבָל מֵרַחֵץ לְרַחֵץ דְרַךְ מִי'ס בּוֹדָלִי חַיִּיב
 וְכַדִּיחָא בְּדָף ו' וְכַדִּיחָא לִי'ע הִי'ל וְעִיין בְּכַחֲסוֹת סַחֲמוֹן ר'
 חֲלִי' גּוֹמַחֲסָבֵר מַגְרִיידֵן זֶל רִי'ס דָּף ס' סַלְמֵד זֶס מַסּוּגִיָּה
 וְ, וְאִין עֲרַךְ כִּי הִיא נִמְרָחָה עַרְבָּה בְּדָף לִי'ס וְכִנְל,
 וְרִיךְ לְחַלְקֵי כַּסְבֵּרָה אֲרַחֵץ זֶל הִי'ל וְכַסְפָּר קִרְבֵּן נִמְגַל
 פִּירְחוּן פִּי' סִי' ח' לִחַת ס' כַּחַס בְּפִישׁוֹת דוֹרֵק מֵרַחֵץ
 לְרַחֵץ דְרַךְ לְמַעַל מִי' פְּסוּר עִיב חֲלָא וְכִנְל :

(ז) אֵד סַחַס רַחֵץ זֶל וְהַרְבֵּי מַמְחִי' זֶל וְר' יִרְחוּס זֶל
 חִילְקוֹ בִּין וְרַק לְמַעֲבִיר, וְהַסָּס כְּבֵד וְכַחֲסָר
 שְׂדַעֲמֵי רַחֵץ זֶל וְהַרְבֵּי מַמְחִי' זֶל וְר' יִרְחוּס זֶל עַם
 בְּמַעֲבִיר דָּא בְּרַחֵץ לְמַעַל מַעֲשֵׂה פְּסוּר אִם נֹחַ בְּכּוֹסֵל
 לְמַעַל מַעֲשֵׂה, וְכַן אֲרַחֵץ זֶל כַּחַס בְּפִישׁוֹת בְּח' שְׁבַח
 רִי'ס דָּף ו' סִרְסִים וְאִסְקָנָה בְּכִי'ל וְכַן בְּמַעֲבִיר דָּא לְמַעַל
 מַעֲשֵׂה אוֹ מוֹיָאָר דְרַךְ עֲלִיָּה שְׁכּוֹחַ לְמַעַל מַעֲשֵׂה לְכִי'ע
 אִיּוֹב חַיִּיב חָלָא בְּשַׁחַח לְכַסּוֹף בְּרַחֵץ עַלְמָה סַחֵל נֹחַ לֹא
 עִי'ל עִיב, וְכִי זֶס סַחֲרִים גְּדוּלָה מְדַבְּרֵי רַחֵץ וְהַרְשָׁבָא
 וְהַמְחִי' וְר' יִרְחוּס זֶל עַל דְּנִרְחַסֵּי בְּעַלְמָס וְכִנְל, וְקִלְחָה
 סַרְגִּים בּוֹס בְּסַגְסוֹת סַרְסִים דִּים עִיב וְכַדִּיחָא לִי'ע, וְעִי'ע
 בְּח' סַרְשָׁבָא לְוִדוּהָ דְּבִרְוֵי בְּכִי'ל וְאִכִּי'מ, וְלִחְמוֹר סַטְשָׁה
 לְרִיךְ לִידְחַק לְכּוֹחַסֵּי רַק עַל סַסִּים הוֹרֵק בְּלִיּוֹר דְּכִיּוֹ
 לְמַר לְמַעַל מַעֲשֵׂה פַעֲשֵׁרָה אִיּוֹב כְּלָל רַחֵץ, וּמַסְחָמוֹס הַדְּבָרִים
 מוֹכַח דְּכַל חוּפֵן פְּסוּר וְרַק לְמַעַל גַּם אִם סַקִּירָה וְהַסְבַּחַס
 הוּי לְמַסָּס מַעֲשֵׂה, וְכּוֹס מַעֲבִיר חַיִּיב דְּלִפְיָן מַעֲבִיר קִסָּה
 וְכַן דְּבִרֵי בְּסִי' מַחְפְּרִים כֵּן בְּכִיּוֹ עִיב, וְכַן דְּבִרֵי סַבֵּר
 מַמְחִי' זֶל פ' סַחֲלִיעַ מַחְפְּרִים כֵּן בְּכִיּוֹ עִיב, וְאִף
 דְּבִרְוֵי בְּרַחֵץ הוֹרֵק וְכַן דְּבִרֵי רַחֵץ זֶל פְּרַק סַחֲלִיעַ וְכַס
 דְּבִרֵי סִי' יִרְחוּס זֶל אִפְשָׁר לְרַשׁוֹס כֵּן עִיב, וְאִי'ל בְּכַן
 אִפְשָׁר לְרַשׁוֹס דְּבִרֵי אֲרַחֵץ זֶל בְּכַחֲסִין עִיב וְאִךְ שִׁיחִס
 דַּעֲמֵס בּוֹס, עִי' עִי' קִלְחָה מַמְחִי' לְעִיל בְּדִיּוֹר סַקּוֹס
 דַּעֲמֵה דַעֲמֵה אֲרַחֵץ וְהַרְבֵּי מַמְחִי' זֶל דוֹרֵק וְעַעֲבִיר שׁוּן
 בְּכִיּוֹלָא ט :

(ח) עוֹד זֶה אֲמַרְחֵי לְבַחַר דָּאָךְ דְּנִבְחָר שְׂדַעֲמֵי רַחֵץ
 זֶל וְהַרְבֵּי מַמְחִי' זֶל וְעִי'ס דֵּחָס דְּמַעֲבִיר דָּא
 בְּרַחֵץ דְרַךְ עֲלִיָּה חַיִּיב חַיִּיב רַק בְּשַׁקִּירָה וְהַסְבַּחַס הוּי
 לְמַסָּס מַעֲשֵׂה אִין סַבֵּרָה דְּרִל דּוּקָא בְּכַחַס וְעֲקִירָה מַמְחִי'
 אֲלֹא יִלְ דְּסִי'ס אִם הִיא עַשׂוֹן סַחֲסֵן מַעֲבוֹד יוֹס וְכִיּוֹלָא
 וְלְכַסּוֹף גִּיב גַּשְׁחָר עוֹמֵד כֵּן עַם הַמְחִי' דִּים סַחֵן עֲקִירָה
 גּוֹפוֹ כְּעֲקִירָה סַחֵן וְכַחַס גּוֹפוֹ כְּכַחַס סַחֵן וְכַדִּיחָא בְּרִי'ס
 שְׁבַח דָּף ג' סַחֲלִיעַ וְעִי'ס בְּחוּסָפָה וְכַי' דְּגִיב חַיִּיב מַשׁוֹס
 דְּחַשִּׁיב לְמוֹנָה לְמַסָּס בְּאִרְךָ, וְכַמֵּץ אֲרַחֵץ זֶל ס' שְׁבַח
 פִּי'ס סוּף סִי'ב וְסִי'ס וְהָא דְּפִירְשׁוֹ בְּדַרְבָּא דּוּקָא בְּדַעֲמֵי בְּרַחֵץ
 יִל

י"ל דפוח לפי שכללן מורס שרק כדקן שנכנסים סיס עליס
 חנל כיס כאל עקירס וכנסס , לוס סי' דלח מיירי כסיח
 למעלה מעשרס חלח כסיח למסס מעשרס , חנל לטולס
 כ"ס נחלס לל כסיח כלל וכנל , וכ"כ כסדיח סרעב"ל ז"ל
 כפי"ק ריש דף ס' דסל דרעכ וכל דר' אלעזר חלס כריחס
 דוקח כסיחס למסס מעשרס חנל חלס סמד כן לטוס חייב
 עשוס דגמרי' מני קסס ע"ס , ומעמסס לל נעלחל וכל
 רעוקס לומר שכ"ס ג"כ דעמ רע"י זל וע"פ סנ"ל , וכן כנס
 כסיחוס כריעב"ל כח' מיירינן דל"ג ע"ל סדיס וכמלי
 כסס כר"מ נר שמיור ז"ל ופעמו ונימוק עמו דכמונע
 כלרן דמי וסייעב"ל ז"ל ככסיס ג"כ לדעמו ע"ס , וכ"כ
 כסדיח כסנח דקנ"ג ע"כ ע"ס ככור למע"ס לעיל חוס ב'

דעל כססו כיו למעלה מעשרס : [מ"ח"ח 1234567]

(ט) כרלס למע"ד דכין דלמריק כנחס גופו ככנחס
 חפן בקרקע ח"ק חלס כחפן על רחשו וכיוכל שפוח
 למעלס מעשרס , ח"כ חיפוח סיס חלס סיחור על רחש חרס
 חרס למעלה מעשרס וכן חלס עקר מעל רחש חרס חרס כיו
 כנחס ועקירס כרס"ר וחייב כין כד"ל כרס"ר כין כסוללס
 לרס"ר חו מרס"ר וכ"כ כסדיח כחוספח רי"ד ס"ס חורק
 ופעמו ונימוק עמו ע"ס , וכ"כ סרעב"ל ז"ל כח' פי"ק דשכס
 ריש דף ס' כסס חיכח מרוחח חלח סכרעב"ל חולק ע"י
 ודעמו דלגני חרס חרס לל ע"ס , ולפע"ד עיקר דס"ס
 כלרס חרס וכנל דכין דשכנין לגני חרס סנושחל כמונע
 כלר"כ לגני חכירו , וכן מנורר כשכס ד"ג ע"כ ,
 דלר"כ חכמי שחל ירו של עני כשעוסכ לרס"י כיו רס"ר ,
 לגני עני ירו של כסכ"כ כשפוסס לרס"ר כיו כרס"י לגני
 כעס"כ , וסוד לל חסכברח שחל רלובן סעכיר ד"ל כרס"ר
 למעלה מעשרס וכשעמ עקירס וסנחס סיס ג"כ עליו למעלה
 מעשרס וכל שמתון וסולו מעל רלובן ונכנו על לוי וכנסיס
 סולוי ד"ל כרס"ר חסי' למסס מעשרס ולי סולוי גס כן
 ד"ל כרס"ר דקן עליס ועמד כן דרלובן ולי חייבין ושמעון
 כעכס מעסס יחירס ספור , וכן לל יתכן לומר שרלובן
 חכוב כחפן כמונע עליו מנח כרס"ר ולשמעון יחשב מונח
 כמקום ספור , וכן שללוי יחשב כחפן סיסן עליו מונח
 כרס"ר ולשמעון יחשב מונח כמקום ספור , גס ס"ס ס"ס
 סי"ג ס"כ כניח דכרי סרעב"ל ז"ל וכנח ויש חולקין ע"יס ,
 וכוכח כנמ"ל לקמן ססי' שח"ז ריש סק"ס ע"ס , ועס
 שכיח סרעב"ל ז"ל רליח שכ"ס כירושלמי ספני חייב חר"י
 כסס שחולל וכחל שפסיכ ירו של עני כחוך עפרס לקרקע
 ופירס לל ס"ס דכרעב"ל מפרס לל דקחי על כעס"כ חייב
 ודכרו מוכרחין לפי דכרי סרעב"ל ז"ל דלגני עלמו חשוב
 כמונח כרס"ר למסס ולגני חכירו חשוב כמונח כמ"ס , חנל
 כס כירושלמי חמר כן על ספני חייב וכעס"כ ספור וכלמר
 כססיק סרעב"ל ז"ל כעלמו , חנל ללפע"ד דלפולס קחי
 על כעני חייב כשפוסו דחיט חייב חלח חלס כשעמ כנחוס
 כרס"ר חו עקירסו מרס"ר סיס עכ"ס ירו למסס מעשרס ,
 וחל"ל חלס סיס כלרן מנע , חנל חלס כיס כידו של עני
 למעלה מעשרס כשעמ עקירס חו כשעמ כנחס דכרס"ל
 ספור דשחולל לשיפחו כירושלמי סרק חורק ס"ל דלר"ג
 עס ר' אלעזר ככח ע"ס , וככיוורו כרלחפויס וגס סרעב"ל
 ז"ל עלמו כפרק חורק ע"ס , וחלרכס מוכח מוס דדוקח
 לשחולל כן סחל חנל לר' אלעזר דקסיק כוחיח מיירי גס
 למעלה מעשרס גס ככח דכעס"כ חייב וכנל , וע"י כקובן
 על כרעב"ס ז"ל פי"ג חרס"י סערה למלוח חלק על חל
 כירושלמי סוכר כ"ס וכל זכר שר סל כירושלמי ס' חורק
 סנ"ל , וגס מס סענורר ססנין סחון כעל סקובן ז"ל

סדכרי סרעב"ל וכ"ס סס גס לגני סלרס עלמו לל ק חרי
 חלח דכריסס ז"ל כס רק לגני חרס חרס חנל לגני סלרס
 עלמו סכל מודיס דכמונע כלרן דמי כיו ק מנורר ככדיח
 כדכרי סרעב"ל ז"ל ע"ס כרור , וכ"כ כסדיח מדכרי ס"ס
 ז"ל כשעמו חל פעמו על כעס"כ חייב וכמ"ס לעיל , וכן
 סכין כרס מג"ל ז"ל סנ"ל וכ"כ כסדיח כע"ס כרס רע"י ז"ל
 עס סעיק ס' ע"ס , רק מס ע"י על דעס כסוסר חוס'
 דף ס' , ונרלח דר"ל למע"ס ססיספח ע"ל ד"ס כלן כו'
 קסס לר"י כו' דכל למעלה ע"י סוי מ"ס וכל מחייב לכ"ע
 כו' עכ"ל , וסכין כרס ז"ל דסקושיח סיו על סעמחיט
 דיוו על עני ססיח למעלס מ"ס למס חייב ככנס"כ וסרי
 סוי סוי מ"ס חנל ככס מדכרי ססי' עס מנורר שכיכו
 כקסיס ססיספח על חוקימחל דגמרל ככרסקל סכרו ,
 דנל כלל סל דר"י כרי' ע"כ דכרסקל למסס מעשרס ,
 דחי למעלה מעשרס חלס לל כרי' כרי' וכל סוי רס"י
 עכ"ס גס רס"ר לל סוי חלל מ"ס , וגס מנוף חירון ססי'
 מוכרס שכיכו כן כקושיח ססיספח דמלי על סכרסקל ,
 חנל ירו של עני יחחל לכו לסכוספח דסוי רס"ר כדעס
 ככוסק וסוספח רי"ד ז"ל , דלר"כ עס כסועילו ססי' כחיורוס
 דכרי ודחי מנ"ל לסמקסס לנייר כן חלל ודחי דמערס כן
 לסחחל דמילחל דידו של עני למעלה ע"י וכמ"ס כח' סרעב"ל
 ח"כ קסס ח"ך סוי יחחל לוי מחויסין מעיקרל קודס
 סלוקימחל דכרסקל , חלל ודחי דכוספס ס"ל כיד סלרס
 דסוי כרס"ר ח"ך לגני חכירו וכנ"ל וכ"כ מדכרי ססיספח
 עס ע"כ ד"ס חנח רלח יתן על חרס ככסח עומד כיו
 סנחס כרס"ר וכן מנורר כודחי כנמרל דקנ"ג סככירו
 עס ככוספח וסרי סחחל דמילחל סוי למעלה מעשרס וכמ"ס
 לעיל חוס ב' וכן על סכרסקל קסיח לכו וע"י סירלו ססי'
 ספיר וכ"כ ח"כ דעל סלרס יחחל לכו דסוי כרס"ר ח"כ גס
 על סכרסקל מלי ק"ל סרי סכרסקל גופיס כמונח כרס"ר
 דמי , י"ל דכל דלרס כיו כרס"ר סידוס סחל וכמ"ס לקמן
 חוס י"ל לכן כלי שעליו לל סוי כרס"ר , וסדיין לל"ע כוכ
 וגס כדכרי ססי' על סכוספח ד"ס חנח ע"ס , חנל מ"מ
 כ"כ לכלרס דעמ ססיספח חררס כמ"ס וככ"ס חודו לכו כל
 דכרי ס' קובן עס וסס ע"ס , ולדינח נרלח לפע"ד עיקר כמ"ס :
(י) עכ"פ סנל נכבחר סרעמ כל כסוסקיס כמעס דכח
 דרעכ וכל דר' אלעזר חויס ככניח ככני
 כעל למעלה מעשרס , גס ח"ל דוקח שכיח כלרן למסס
 מעשרס , חלל כני גס חלס כיו כן עליו למעלה מעשרס
 גס כשעמ עקירס וכנחס , חוך ססיספח עירובין דף ל"ג
 דס"ל סנל כסיח מונח על ירו חו על כסס למעלה מעשרס
 ספור חלח כעיק דוקח דנח למסס מעשרס , וח"ך דסס כ'
 שפסס יחח על ירו חו על כסס , וח"כ חולי ס"ל רק כנ"ל
 כדכור סקודס וכמ"ס כרס ז"ל כדעס סכוספח , חנל ז"ל
 דמס לי כניח עסס מס לי סיח מקודס כיון דעכ"ס מונח
 על עלמו , חלל חדחי דלך כנשאר עומד כמקודס לל כיו
 כמונח כלרן , וחון ככרלח"ד ז"ל דכח ודחי כנשאר כן
 עליו חייב כמנורר כדכרו כעירובין סכונל כמ' סרעב"ל
 ס"ק דשכח ד"ס ע"ל ד"ס חויכל ע"ס חלן לומר דקחי על
 זמן סכעכרס דמס זס דמיון חרס כולן לעמוד קבוע חלל
 סשוס דקחי על עמח עקירס וסנחס חלל גס חלס כריחו ככני
 סחל וכיוכל למעלכ מ"ס מרלח דסוי לרעס כרלח"ד ז"ל ,
 כיו כן מוכח כסדיח מ"ס כח' סירובין סכונל כח' סרעב"ל
 וכח' סר"ן ססיספח לסריעב"ל סרק קמח דשכס דף ס'
 סע"כ דכח דחן כעירובין עומד חרס ככרי וסלסל
 כרס"ר סייט רק כלמעלס מעשרס , וחלע"כ חלס סולל

כך ד"ה הייב וכדרכה ע"ס, וכנס אין לפרשו דר"ל בא"ס
 היסוד ידו שפוסק לרשות הרבים עם חפץ למעלה מעשרה
 מוחל לנפילה כך פחות מד' אמות ומשאר ידו שפוסק
 כך, והוא פוסק כך ד"ה הייב כוחו שגם בשעת עקירה
 והנחה היה בחפץ על ידו והיו כמותו בארץ וכמ"ס לעיל
 בדעת הראב"ד ז"ל, דברי מבואר במשנה ריש שבת ובגמ'
 ע"ס דף ב' ע"ב ובתפרישים ע"ס ד"ד הפשוטה לר"ס אינו
 כדמות הרבים ע"ס, גם אין לפרשו דר"ל שאם היה בחפץ
 מוחל למטה מעשרה מותר להגביחו למעלה מעשרה ולתלו
 כך פחות מד"א ולכוריו למטה ולכוריו, והוא פוסק כך
 ד"ה הייב וכדרכה, דברי הא דרכה היו לדעתו במוח
 עליו גם בשעת עקירה והנחה וכ"ל ח"כ סתמא דמלחא
 מתפרשם כן גם הא דעירובין, והוא ר"ל באופן אחד
 מדרכה כ"ל לפרש כדריא, ובגמ' הכי דוחק גדול לפרש
 דבריו כ"ל או כ"ל כיון שפסח דבריו, ואף דר"ס ז"ל
 פ"י דברי בגמרא בהגזים מלמס לעשרה למעלה מעשרה
 כיוון רק דמסבסם מיירי גם בהא אבל לא לפרש דמיירי
 רק ככה, ועוד דבראב"ד ז"ל היה לר"ך לפרש יומר
 מהגמרא, אבל פשוט הדברים מורין דר"ל שהיה מוח
 חפץ ברי"ר למעלה מעשרה כגון כפי הטוב וכו' והוא,
 דמותר למלטו משום פחות מד"א ולהניחו כך למעלה
 מעשרה, והוא פוסק כך ד"ה הייב וכדרכה, אבל להגזים
 מלמס לעשרה למעלה מעשרה קרוב לומר שלא הקירו
 לבראב"ד ז"ל גם בפחות מד' אמות ושיין שבת דף ג'
 ע"ב שובשים ד"ס כאן, וע"פ מבואר מזה שדעת הראב"ד
 ז"ל דהא דרכה היו גם אם גם בשעת עקירה והנחה היה
 מוח ברי"ר למעלה מעשרה, אבל קשה ע"ז דכיון
 דבראב"ד מפרש להא דרכה כפירש"י ובדעבאר מדבריו,
 ח"כ כרי מבואר בגמרא פ"ק דשבת דנה למעלה מעשרה
 פטור וכ"ל, ולר"ך לידחק לעולם מפרש להא דרכה
 כפי ר"ס ז"ל אלא דמדתה לכו אכרדי. והוא כן פ"י
 כדריא כפי ר"ח כשנתו על הרמב"ם הלכות שבת פ"ק
 ר"ב הלכה י"ד ורמז ג"כ בריש פס"ז ע"ס, והוא ח"ך
 כי גם בהגזים פ"י כפ"ז השיג על הא דפחות מד"א
 מותר להיות אלא בשעת הדחק וע"ס במ"ס, אבל על הא
 דרפ"ז ודיוח אדם ברי"ר ומפלט ברי"ר פחות מד"א
 נה כשיג לומר דהיו רק למעלה מעשרה, ויתכן דזה
 בזה תלי וכמ"ס דבמ"דושו פ"י כפרש"י ז"ל לכן פ"י גם
 זה באגויה למעלה מעשרה, ומכאן הקושיא מהא דפ"ק
 דשבת ע"כ לידחק בדבריו דר"ל ג"כ בלא נח למעלה מעשרה
 אבל בדעבאר חפץ עיקר לפר"ח ז"ל לכן לא פ"י כסוגיה
 דעירובין למעלה מעשרה כלל, ועכ"פ איך שיחיה הנה
 מבואר שבהיבורו חזר בו מדבריו שבהיבורו, וגם דבריו
 שבהיבורו אמנם מבוררים כדריא דהייב דנה למעלה
 מעשרה ברי"ר, ע"כ אין לזוז מדברי כל הסופקים כ"ל
 שגולם כמ"ס ס"ל בודאי שאם נח ברי"ר למעלה מעשרה
 פטור, וכן אין להקל כלל ע"ס דעת החוסמות דעירובין
 דף ג' ג' שגם בדין עלים למעלה מעשרה פטור, אלא נקטינן
 בודאי כדרך המי"ע וכמ"ס :

דכח"ל למסלם [מעשרה] או המצוי למעלה מעשרה
 דהייב ע"כ דוקא בחדם אחד שטמל לפוח דעקירה גופו
 וכנחה גופו בעקירה וכנחה חפץ דמי ומ"ס דגמ' ל"ס
 מתמא בני קבה ט' עכ"ל ע"ס, כרי דאף שכנס הסברה
 כנס דילשיק ק מני קסם כי מלך הסברה היה מקום
 לומר דלדרכה דין אחד כד"ן עמוד, וכדאשכחן דמחילם
 של בני חדם כיו מסי"ס, ולכן ברחש ד"ס על ד"ס כיו
 רס"י ובאין רחש ד"ס על ד"ס סוי מקום פטור, וילשיק
 מני קבה דלא אמריק כן אלא אמריק דמנחה בארץ
 דמי, וכ"כ ע"ס ברי"ר אשכח בשם הראב"ד ז"ל, ורמז
 לדבריו בג"ל ע"ס, ולכן כול"ך ללמוד זה מני קסם,
 ושמואל דלא יליף לה מני קבה לא ס"ל סברא וצ"ל שגולם
 מעשרה משום דלמעלה מעשרה רשות אחרת היא לכן לא
 חשוב כמנחה בארץ, אבל קשה דמאי פריך מהא דרכה
 בשבת סוף דף ח' ובעירובין דף ל"ה, כרי י"ל דשאי הא
 דרכה לאיכא סברה דמנחה בארץ דמי, משאי"כ כהא דשבת
 דעירובין דף ל"ה דלא שייך סברה זו, וכן קשה בהא
 דעירובין דף ל"ט וכמ"ס בדבור הקדום בדבריו שפוסק
 לר"ס"ר לא שייך סברה זו ובשאלת ליישנה קמא דכ"ס
 נישא דמייתי שייחא לרבה במכל שכן אבל ליישנה במתא
 דכ"ס דמאיב לרבה מהא קשה דמאי קשיא כרי בקל
 מכל לחלק בויכס וכן קשה הא דפשיט כפ"ק סו"ק דף
 ל"ס ע"ב זרק ממו"א וכ"ל אות ו' אלא ל"ל דהסברה
 היא רק על העקירה והסנחה שבה קצת במקום אחד
 וחשוב כמנחה החפץ ע"ס בקרקע אבל הסעברה שבנתיב
 מהמר דק"ל מה"ך לאו בטומא דמי לכן לא הוי כבארץ
 ואף דדאי נראה לכאורכ הסיפור מזה דכיון דשעמד סוי
 כמנחה בארץ ח"כ כשעקר משם וכול"ך סוי כנורו בארץ,
 וב"ע לכאורכ דאי מדברי הסופסח ס"ס סו"ק שגם בשעת
 הסעברה סוי כמנחה בארץ ע"ס, אבל מחמת קושיא ס"ל
 ע"כ לומר כמ"ס, וי"ל העצם דלא אמריק דהוי כמנחה
 בארץ אלא כשקובע לכן גם לרבה דברכות דף ל"ס ע"ה
 לא שייך סברה זו כהולך ע"ס, אבל קשה דח"כ למס
 פליג שמואל גם על העקירה והנחה וכמ"ס לעיל אות פ'
 ז"ל כחירו"י כ"ל דשמואל ליה לים כלל לסברה זו למעלה
 מעשרה אבל עדיון קשה ח"כ מאי מקשה מדד' אלכסר
 בשבת דף ל"ז ע"ה, והוא פריך מן העקירה והנחה
 וכמ"ס לעיל אות ה' והוא פריך רק מהילשותא דבני קסה
 דא"ה לומר דמאי פליגי על זה וכמ"ס בפ"י וכן ברמב"ן
 ז"ל ע"ס, וכרי לפת"ס בעקירה והנחה הוא מלך הסברה
 ולא מסיפוחא מני קסם, וי"ל דבאמת גם הסברה דמנחה
 בארץ דמי היה פשוט להגמרא וכמ"ס בח"י פ"ק דשבת
 ד"ג ע"ה בשם הרשב"א דכנחה פשיטא לים עיי"ס, אלא
 דאף דמכלך כעומד דמי מהסתמא אין ר"ל כעומד חמיד,
 שכל פשיטת שפוסע ועומד במקום אחד כרגע סוי כעומד
 אבל בשעת שחנעט רגליו ללכת לא סוי כעומד, וי"ס
 בירושלמי שבת פ"ק ח' ס"ה ע"ד דב"ע כו' כמו שהניחה
 על כל אמת ואמת ר"ל על כל פשיטת, וא"כ אכתי סוי
 מר"ס"י לר"ס"ר דרך למעלה מעשרה דלא לא שייך לסברה
 דמנחה בארץ, ויש מקום לומר דפטור בזה וכו' אמת מביא
 מהילפותא מני קסה דהייב, אבל הא דשמואל אין לה"ך
 בזה דמפ"י ששעט שקודם הסנחה שהיה ג"כ למעלה
 מעשרה פטורו משום דלא יליף מני קסה דמ"מ אין מקום
 כאמת לפטורו דהא תיבא ברי"ר דלכ"פ הייב במול"א מר"ס"י
 לר"ס"ר דרך מקום פטור וכ"ס בדרך למעלה מעשרה,
 וע"ס ע"ס בוף ל"ס ע"ב ובמפרשים ע"ס אבל בוף ל"ז י"ל
 ע"ס

(א) ועדיין לריבין חזר למדעי, דלכאורכ קשה דכיון
 דסברה היא כנחה גופו ככנחה חפץ בקרקע
 דמי, ויחא סברה כנחה ומוסקמה כדאיחא בשבת דף ג'
 ס"פ"א ורע"ב וע"ס בח"י, מאי עממא דשמואל דפליג על
 זה, ומס לר"ך ללמוד זה מני קבה, וי"ל ע"ס מה שכנס
 ח"י הרשב"א שבת פ"ק ריש דף ס' ד"ס הא דאמריק כו'

1234567

כמ"ם די"ל דיתח ליה לאחוי מדר"א דמפרש כן נהדיא בלמפלגא משפרס ג' ועוד דכרי עיקר בקושיא סיא רק מכילפוחא דבני קסם וכנ"ל, ואם יש מקום לומר שגם דד"ו ודל"ע עיקר פטמו מבוס דילפינן לה מהא דר"א מבני קסם, לכן מיימי פשיקא הדבר ויסודו, וע"ע מ"ש לקמן בסוף סקוופרס רחיה למ"ש פה. שגל טעה הסליכה לא אמרינן דמטעם בלחץ דמי ולכן משיב חייב חשי' בעומד למעלה משפרס בעטתה החפס וכמ"ש רבב המאירי ז"ל פרק הורק דל"ז ט"ז ע"ש :

(יב) אבן

נודע דבכר אשר כיה קשה בעיני לבאורא אשר מוכח מדברי הרמב"ם ז"ל שמקום פטור ולמפלגא משפרס פטור אבל לא כמפסג שאר מקום פטור וכחבר בפתח דבריי' אמנם כן לפ"ש שכל חיובא ולמפלגא משפרס נכדרטו סיינו רק בעיקרה וכנחה למטה משפרס, אי בעיקרה וכנחה חפץ ממש למטה משפרס אי ע"י עיקרה וכנחה בופו נמלא דבכחאי גוונא מייירי גם ה"א דשלא כדרטו פטור אבל לא חסור, והנה אמה נכון הדבר דזה הוי כהתלפס. דמה לי מר"י לר"ה' מה לי מר"י' ז' לר"ה' אחר דהיינו הפברה ד"א בר"ה' ואח"כ שאם היה שונה בפני סתתל למעלה משפרס עשאים בר"ה' אפילו נכדרטו פטור ומותר לעקרו משם ולטלפנו ד' אמות בר"ה' ולכניחו למעלה משפרס בר"ה' ובהלכות כל מקום פטור, וכן מבואר נהדיא משגנון דברי הרמב"ם ז"ל בבב' שם פרק י"ד הלכה ז' השב למעלה משפרס בין כל מקום פטור, ושם הלכה י"א והלכה י"ב כשב דמותר לתלפל במקום פטור ומותר להכריע ממנו לר"י ולסוליא ממנו לר"ה', והנה נהדיא מה דקאי גם על למעלה משפרס וכ"מ ג"כ מדברי הרמב"ם פרק הורק ע"ש וכ"מ בפר"י דף ז' סוף ע"א דשרי לכתחילה ע"ש, ואף עפ"כ רחוי להמיר נכדרטו סוליא שאינו מפורש נהדיא בשום מקום דפטור ומותר ודעה הרב"ב ז"ל דחייב חמאה וכנ"ל הוה י', אבל בשלא כדרטו דכלל גוויי אינו אלא שבות יש לסמוך על זה להחיר לכתחילה וכמ"ש :

(יג) ובין

לענין עלמול מרשות יחיד לרשות יחיד דרך רשות הרבים למעלה משפרס, נ"ל לכאורס דמותר לכתחילה, דהא ודאי דכתלפס אין כאן דברי מרשות יחיד לר"י קא מפיק, וקו"ל מס"ך לאו כעומד דמי, ומ"ש רבב המאירי ז"ל פרק הורק דף ז' סוף ע"ב נבי רשויות מלמדות וז"ל ומעשה אין לדרך כוונת מרשות יחיד לרשות יחיד ורשות הרבים כאלעז שאם היה נרשות הרבים כאלעז ד' אמות חייב עכ"ל, לפי ע"ד אין כן דעה כל הכוסקים, ובאמת לא קרב זה אל זה כלל, דהתם במר"ב' לר"ה' ור"י' כאלעז איכא עיקרה ברשות הרבים והנחה בר"ה' וגם איכא הפברה ד' אמות בר"ה' ע"י לירוק סמוך לעיקרה וסמוך להנחה מש"כ' נכ"ד דליכא כלל עיקרה ברשות הרבים והנחה בר"ה', וכדי דין עיקרה והנחה עיקר גדול בחיובי סוליא, וכן מבואר בכל הסוגיא שם לעיל גבי מרשות יחיד לר"ה' ועבר ד"א ברשות הרבים דמ"ש ד"א ברשות הרבים לא מחייב כלל אם לא חשבינן הנחה ועיקרה בר"ה', וכן מבואר בכל הסוגיא דריש פרק הורק וכדף ל"ו ע"א דממרות יחיד לרשות יחיד ורשות הרבים כאלעז אין חיוב כלל משום ד"א ברשות הרבים אם ליכא עיקרה ברשות הרבים והנחה ברשות הרבים, ולדברי רבב המאירי ז"ל לרין לרמוק לפרש כל זה באם אין ד"א כרחב הר"ה' שבתים והגון שפולגם לר"ה' חס דוחק גדול מאד, ובפרט

ר"מ רש"י ז"ל וכל המפרשים מללה פירשו דבר כזה בודאי לא ס"ל כוונתו, וכ"מ ודאי מדברי הרמב"ם ז"ל ופרי"ב"א כ"ל חוס ס' כי ספוס' סוכיוו כלשונם דליכא ד"א בר"ה' שכיניסס ע"ש. ואעפ"כ הלוק ע"ז הרמב"ם ז"ל ופרי"ב"א ז"ל, מלבד מה שפשימות דכריסס בודאי מורה כן דגם ברמב ד"א אין כאן חיוב כלל משום ד"א בר"ה' וכ"מ ודאי מפיטתה הרמב"ם ז"ל ס"ס פ"ג ס"ט"ז ור"י, ע"כ למפ"ד דל"ן לחוש כלל לדעה הרב המאירי ז"ל כזה :

(יד) ואף

גם זאת שדעת הסוס' בעירובין דמעביר מר"י לר"י ור"ה' כאלעז חייב חמאה, וכן משמע מדברי נכ"ג כ"ל חוס ד' בין אם קאי על מאי דסליק מיניה בין אם קאי על כל הקדוש שם, ואולם הנה הרמב"ם ז"ל ופרי"ב"א כ"ל חוס ס' פליגי וס"ל דל"ן שום חיוב כזה, וכ"מ דעה הרמב"ם ז"ל המכר שם וכ"מ ודאי פשטא דסוגיין דס' הורק לרנבן אין שום חיוב כזה וע"ש כנראה בס"ס ופר"ש ז"ל כנ"ל, וכ"מ דעה הרמב"ם ז"ל דאם איכא שדעתו כדעת החוס' ס"ל להביא בכ"ש פ"ג דין מעביר שכוה הלוקס שליפית דאפי' בב' דיוטאות חייב, ועוד דהנה לדעת הסוס' ע"כ אין הפעם כזה משום שכן היה עבודה שליט דא"כ אין לחייב אלא בדיוטא אחת כמו שהיה כשאין וכמ"ש במשנהו לענין משיע אפי' דספסס כזה דהולאה מרשות לרשות דרך רשות אחרת חשוב סוליא מרשות לרשות וסולא סוליא מ' מחולדות המוליא מר"ה' ור"י' בודאי מלאם דה"ס השעביר מדכ"ד לר"ה' דרך ר"י' חייב, ואילו הרמב"ם ז"ל כ' בכ"ש פ"ג ה"ז המעביר ד"א בר"ה' זו עם ר"ה' השמה חייב מפני שד"א בב' ר"ה' מלטרפין ט', מבואר נהדיא דכדליכא ד"א ע"י לירוק פטור וט"כ דלא ס"ל כלל כדעת הסוס' כזה :

(טו) יתיר

ע"כ לנש"ד דמעביר שוד קיל ממושיב. אלא ¹²³⁴⁵⁶⁷ יתיר כוונת דאפי' בדיוטא אחת פטור, דהנה מלד הסברא היה גם מושיע פטור דמאי קא עביר מר"י לר"י קא מפיק ולכן מר"י לר"ה' דרך מ"ש חייב לכ"ע אם לא חשיב הנחה במ"ש וכנ"ל אלא דילפינן מעבודה שליט דמלאכה היא וכמ"ש הרמב"ם ז"ל בפס"מ פ' הורק ע"ש ולכן אינו חייב אלא באופן שהיה או ממש ופטור בורק ופטור בב' דיוטאות, אי' אישוא גם מעביר אפי' אם הוי יצר מלאכה ממושיע מ"מ מאד דחידוש כוה אין לך בו אלא חידוש וכנ"ל ומשיבי סחי לחייב כנגד הסברא בדבר שלא סיכ כן במשקן ורואה אגבי הסדרים ק"ו ששחא בין משיע לורק מתלקיין אף דבשניסס עומד פאדס בעקומו ומגיע בכחו החפץ למקום אחר כ"ש דיש לחלק בין משיע למעביר דמעביר הרי משונס רבבה שהאדס משנס מקומו בדרך העברתו, וכן ששחא בין דיוטא אחת ובין ב' דיוטאות מתלקיין אף דמלד הסברא בודאי שזיסי דבאמת אין שום חילוק בין אורק ר"ה' לרואב ר"ה' כ"ש דיש לחלק בין מושיע למעביר שזס חילוק בנזק המלאכה ובפרט מדברי הרמב"ם ז"ל בודאי יש לדקדק ק, דמדשמיט דין מעביר ע"כ שסוא או בכלל ורק שבהלכס פ"א או שסוא בכלל מושיע שבה' י"ה י"ע ונחה נחוס אן במאי בכלל כוונת או במשיע, והנה מאמר דהא דורק סוא מלד הסברא וסא דמושיע חידוש סוא חשי' אם מעביר דומס יוהר למושיע מלורק מאמר דבשמיטס החפץ כידו מתחלס ועד סף מש"כ כוונת מ"מ מאמר שיש מקום ג"כ לומר דמעביר דומס יוהר לורק מלמושיע דבשמיטס נעשה סמלאכה בלתי פדסוס כ"כ מש"כ במושיע לחכירו וכנ"ש הסוס' בר"ש שכן ד"ג ע"א ד"ה בעשותה בשם הירושלמי אי' מה זו סמיכה ומס זו שהיקס ממעביר כיון שיש לעשות שכוה בכלל ורק וכנל"ה מה לי שאין מעביר דומס לורק מ"מ כיון שגם למשיע

אינו דומה מכיני סיני למיינו מאחר דמושיע חידוש הוא ולא מתייבין אלא נדדמי ליה מתם וכנ"ל אפי"כ שדעם כרמב"ם ז"ל המעביר ככלל זורק ולא חס לפירוט מסום שנים במעביר שיך הסביר לפסור וס"ל לכתובים ז"ל דלין שום חילוק בין זורק למעביר ולק לא חס לפירוש נס מעביר מאחר דהכל א' וכן מצוה זכא דנקם בכלכס י"א המעביר ד"א כרס"ר אף דבגמ' א"י דין זה בזורק ואין מדרך כרמב"ם ז"ל לשחת מלפניו אמו' וכיוצא, ודבר כרנים כזה כס' יד אפרים ס"י שפ"ו ע"ג, וכן' וכן' כרמב"ם אפי"כ כמ"ם דהכל א' ואין כזה שישי לשון כלל דהיינו כך וכ"ם מדבריו בפס"מ וכמ"ם לפי'ל סוף אום ו', ובפרט אה' ימאל דמעביר חמור מזורק כ"ם דקסה פני דכחוב פ"י האמרפות כ' במעביר והפסור בלא כלמפרות כ' בזורק אודכס חמיו סול"ל בזורק לרבותא והפסור במעביר לרבותא, אפי"כ כמ"ם שדעתו דהכל א' ואין כזה רבותא על זה כלל וכ"ם מקסימות דברי כרמב"ן והרשב"א והריטב"א במעביר כרל סוף אום ס' דלרבן פסור מעביר אפי' נדיוסא אחת, ולכן לא פירשו לסוגיא דכסס בדיוסא אחת ופליגי אה' זה כ"י מלאכה אה' לא וכן מצוה שס בדברי הריטב"א בכה"א דמעביר אינו כלל כמו מושיע ואין זו שום חוב במעביר לרס"י דרך רס"ד ע"ס כדור בכל דברי :

(טו) וְלֹא אֶחָד כי לגאורס מלאחי ה"שך זה כפר"ה וכסמ"א ובעבודת הקודש לפרש"א ז"ל עלמו אבל אחר העיון נלפע"ד דאין להוכיח ק מדבריהם ז"ל וז"ל פר"ה פ' הורק כד' ויולג דל"ה מ"א על סה דך ל"י ע"א ולא מהוקמא במעביר כגון מו"א ומושיע דפי' אפי' למעלה מי' חייב אלא לאו בזורק ולמטה מי' [ואף] דחייב ר"ע כו' עכ"ל כנס לכאורס משמע מלשונו דמעביר חייב לר"ע וגם לכאורס עכו"ל מדבריו דמעביר ומושיע שווין, גם כנס לכאורס מבואר בדבריו דלא ס'ל כרמב"ן ז"ל וסייעתו דבמס"ך כעומד דמי פליגי דברי במושיע לא שיך סכרה ו' וא"כ דעמו מבואר דמעביר במושיע דכדיוסא א' חייב לר"ע וכב' דיוסאות פסור לר"ע ובזורק פליגי דלר"ע חייב ולחכמים פטור אבל נלפע"ד דר"ל רק דלר"ע דמסייב למטה מי' והיינו במעביר מפסס מכלך כעומד דמי ובמושיע כן ה"ס עבודת הלויס א"כ ה"ס למעלה מי' ואף דכא דמושיע סייט גם לרבן מ"ם ר"ח ז"ל לא מיירי השסא לרבן אלא קאי על כברייתא והגמ' דר"ע על דברי ר"ם או אולי ס'ל לר"ה ז"ל דלס"ד דגמ' דמיירי מקמיסא במעביר ובמושיע אחי' פסני' דכ"ד כ' נזחטרלות רק לר"ע ועין במפרשים, ואסין מו"א ומושיע רק לר"ע וכ"ם אה' איהא כמ"ם דמעביר סיינו משום מכלך כעומד ומושיע מפסס עבודת הלויס א"כ מה לו לר"ה ז"ל לדבר כאן ממושיע כלל כיון שנגמ' סכריו רק מעביר י"ל דקשי' ליה לר"ה ז"ל מדוע לא פירשוה בגמ' במושיע לכן פ"י אגב אורחיה ייסוב קושי' ו' נ"כ והא' דנקי' בגמ' אלימא במעביר ולא נקמי' אלימא במושיע י"ל דהיינו משום שכן חובה לשון ועובר כרס"ר, ועוד דברי ר"ה ז"ל פ"י לשון בגמ' במעביר גם על מושיע גם י"ל דס"ל לר"ה ז"ל דלס"ד דגמ' דמיירי במעביר ס"ל דמעביר ומושיע שווין בחוב זה לר"ע וכמו דלפי' כרמב"ן ז"ל וסייעתו אין ככרה לפי סמקא שדעת ר"ע מהלך כעומד דמי כן לפי ר"ם ז"ל אין ככרה דמעביר במושיע דמי לפי סמקא והרי עיקר כל הקושי' דגמרא הוא רק דכל דלמטה מי' חייב כזה ה"ס למעלה מי' ולפי' אין שום דוחק כלל כסגנון דברי פר"ה ז"ל, גם מפ"ס כפר"ה לפי'ל וז"ל הורק מרס"י לרס"י כו' פשיטא לן דמושיע למעלה מי' כרס"ד ומה כרס"ד חייב וכן מושיע מרס"י לרס"י והיינו מעביר ד"א כרס"ד כו' אלא מיכו מושיע מרס"י לרס"י אפי"כ שאלו כגי' כרס"ד עד ד"א חייב כו' וכ"כ

אבל המגביס מפן כרס"ר והעבירו כרס"ר כו' אם העבירו ד"א חייב ואם לאו פסור עכ"ל, וכנס מ"ם והיינו מעביר כו' כרס"א דסוד ללפיל דמושיע למעלה מי' כו' וסגנון דכריו כך הוא סה פשיטא לן דמעביר כרס"ר דרך למעלה מעביר חייב וכן דמו"א מרס"י לרס"ד דרך למעלה מי' חייב אלא דכס"א י"ס חילוק בין מעביר למו"א בין כלמסלס מי' בין כלמטה מי' דמעביר כפי' דוקא שיסא ד"א כמעבירו כרס"ר ומו"א לא בעיק שיסא ד"א כמעבירו כרס"ר וע"כ סה נקס מושיע על העבירה ד"א כרס"ר ועל הולאה מרס"י לרס"ד וגי'ל' ספסי' כס' שבת מל"ס ס"ס ד"ס והמו"א כו' הורק מרס"א לרס"ה או סמויט מרס"ר ס"ו סולדום סמי"א וחי"ב וכן הורק או סמשיע עסחלה ד' לכוף ד' כרס"ד ס"ו סולדום סמי"א וחי"ב עכ"ל, וכנס זה א"ל לפירש דמיירי במרס"י לרס"ד או במרס"ד לרס"י מרחיב גם בזורק, אבל עכ"פ כנס משמע כרס"ר מר"ה והסמ"ג אלה דמושיע ומעביר שווין, ועוד דכא נופא מקמי מר"ל לפר"ה ולכסמ"ג דמושיע חייב כסולסא לרס"ד וכמעביר ד"א כרס"ד אפי"כ דס"ל דאין שום חילוק כלל בין מושיע למעביר וסכל א' וא"כ ס"ס במרס"י לרס"ד דרך רס"ד שנסכס לנעין מושיע דס"ס לנעין מעביר, אבל אין זה כלום כי י"ל דר"ל רק לנעין הולאה והעבירה בלבד ומקורס ממסנסיט דריס שבה לנעין הולאה ומסברייתא דסס ד"ו מ"א ומכא דרבה ד"ס רע"א ודעירובין דל"ס רע"א לנעין העבירה אבל לנעין מרס"י לרס"י דרך רס"ד לכה למשמע מידי מדברי פר"ה ז"ל והסמ"ג ז"ל, גם כנס מדברי כרס"א ז"ל בעבודה הקודש שער שלישי ס' ה' נראה לכאורס דאין מעביר כדן מושיע גם לנעין מרס"י לרס"ד דרך רס"ד ע"ס, אבל נלפע"ד דכל לשון הולאה דסס ר"ל סוספס ומיירי במושיע ממש ע"ס דיש סמויטן סס לפי' זה בדבריו ז"ל, עכ"פ כנס זה מוכרה מדברי פר"ה והסמ"ג ורס"ב"א ז"ל דאין מעביר חמור ממושיע לחייב גם כב' דיוסאות אה' אף נפרס דכריס' כרל, אבל סממור כעירי שאין להוכיח כלל מדבריהם ז"ל ולכן נקמי' כהשר הוכחתי לפיל דמעביר כזורק דאפי' כדיוסא אחת פסור :

(יז) וְאִתִּי אה' נימאל דמעביר במושיע דכדיוסא אחת סייב מ"ם מראה דהיינו דוקא נדדמי מיסס קלס למושיע, דמס מל"ט במושיע שפאלדס עומד ברשות אחת ובמקום א' ומושיע סספן למקום אחר ברשות אחת קן גם במעביר נהי' דלא משכחת לם שיטמוד במקום א' דא"כ אין זה מעביר אבל משכחת לם עכ"פ שיטמוד סהרס ברשות אחת דהיינו כעומד כרס"ד ופושט ידו לרס"ד ועוקר משס ספן ומעבירו כרס"ד ופושט ידו לרס"י אחר ומניחו סה אבל כעומד כרס"י ועוקר ספן ממנו ויולא לרס"ד ומעבירו כרס"ד ונגנס לרס"י אחר ומניחו ססס זהו ודאי לא דמי למות"ג, ובפרט אה' עוקר ספן מרס"י זה ויולא לרס"ד ומעבירו כרס"ד עד שמיט למפי אחר ונגנס לרס"י שכו ומניחו סס אפי' אה' כל סדר הליכחו ה"ס דרך דיוסא אחת דלא דמי לבי' דיוסאות מ"ם אין שום מקום לחייב כזה כגד סכרלה רק משום שכן ה"ס כנסבן מאחר דלא דמי כלל לדיוסא אחת משם כלשר ה"ו עגלות ספסן סמוכות ו' אחר ו' בלמי ספסן רוחב רס"ד ביניסס, ואפי'לו לר"ה ככ"ק דכ"ד רע"א דאמר ריחף גניחופי חייב קירב גניחופי לא כ"ס אין לחייב ככ"ד מק"ו סססא מקרוב חייב מרסוק לא כ"ס כי ככ"ד יס ג"כ סברל לומר איפכא דמושיע כקרוב ה"ו יחר מלאכס ססובס ונגרס לכל, ועוד דכסא סלמי דפידוס סול ולכן אין לחייב רק נדדמי ליה ממש וכנ"ל ובסין שאמרנו כדור ס"פ כ"ג אין דנין ק"ו ססלסס ע"ס ובפרט למ"ס כפר"ס ס' הורק כפירושא דדיוסא אחת כודאי מוכח דכסס כ"ו סכ' רס"י רחוקוס ו' מו וחי' למסוקן אחת פסור ע"ס

ולכ' ר' הוא גאון עם ותמה על פירושו זה כעל כל הון וסניאור
במ' סרסני'א זל עם דל'ם וקבלו כספ' ע"ש :

(יח) הן אחת כי לדעת החוס' ובכ"ג דמעביר חייב גם כג'
דיוטאות כודאי ה"ם בכל גווני כגל' חייב וכמ"ש
לעיל אות י"ד זה א"ל לפניו דסייט גם בלמעלה מי' כעבאר
מדנריכס אבל להלכה ודאי נקפיון דעת רוב ספוסקים דאין
שום חיוב במעביר אפי' בדיוטא אחת וכ"ש כג' דיוטאות ונגווי
כגל' ואף דעת כג' אינו מוכרס כהחוס' כי י"ל דר"ל רק על
ד"א כרס"ר וכמ"ש לעיל אות ו' ובפרט למעלה מי' ודאי נראה
לפטור כל דלא דמי ממש לפגולה שבמשק וכמ"ש סרב המחיר
זל ר"פ הורק ד"ה ויש שואלים ב' שמאחר שכן סדון ה"ם
לט לפטור אחר שכוזא למעלה מי' ואין אלו (חייבים) [מחייבים]
אלא מלד שס"ם במשק דיוט אס מחייבין אותו על סדרך שס"ם
במשקן כגל' ע"ש וקל"ט ל"ס דא"כ למסה מי' מיסא יכא חייב
גם כג' דיוטאות וע"ש לפניו ולאחר ואכמ"ל וע"י פרמ"ג
במשכנ"ט דפ"י שמ"ו ושכ"ס פה ודאי דלמעלה מי' דכוא חידוש
בחוק חידוש דאין לט לחייב אלא בדרמי מסס לפגולה המשקן
ולכן אין לחייב במעביר אפי' בדיוטא אחת ואל"ל כג' דיוטאות
מחיר החממה
וכטווי כגל' דפטור :

(יט) אבל ככס כל כגל' כוא רק לענין חיוב חפאס אבל
איכורא איכא גם כג' דיוטאות , וכמ"ש סרב
סמארי ז"ל ר"פ הורק דל"ו סע"א וכ"כ בפ"ח בגמרא דל"ט
רע"ב ור"ה דברי רסנני'א ז"ל כעס"ק כגל' סוף אות ע"ז ,
וכ"כ ר' ירוסס י"כ סמוך לסוף ח"ו ע"ש , וכן כוזקא אסור
לכחלהס אפי' כג' דיוטאות ורק למסה מי' כמבאר בדברי
סרב כמארי וסר"ה ור' ירוסס ז"ל וסאיחר דזריקס כג' רשיוס
שלו שבגמ' פ' הורק דל"ו ובפוס"ע רס"י של"ג סיינו דוקא דרך
למעלה מי' כמו שפירשו כמס ראשוים וכמס אחרוים ז"ל ואף
כאל"י רכס שנסתפק כזס מ"מ מסיק דמכר' יונחן וככלבו משמש
קל"ט דאביר ע"ש אבל לפס"ד אין לכססתק כזס כלל כי כן מבאר
כמעט מדברי כל כראשוים דכייט דוקא זרק למעלה מי' אבל
למסה מי' אסור ואף בדברי כר' ירוסס מבאר ק דכיתר פ"י
דסיינו זרק למעלה מי' ורק כפטור אבל אסור פ"י דאפי' למסה
מי' פטור , וכן מבאר כג' כגל' א"ד דסיינו דוקא זרק למעלה
מי' וכן מבאר בפ"ח ככדיח וכן מבאר בדברי סרב סמארי
ז"ל פ' הורק דל"ו פ"א ע"ש , וקל"ט אחרוים שלא פירשו זה י"ל
דכססס דסתמ"ל דמלחא כ"ס דסיינו שזרק מעל גג בית זס על
גג בית סניור או מגזופראוס כיוולאות לרס"ר מל"ו דכסמייסו
גכוכיס שיכולט לפכור תחתיכס וכ"ס דכמושיט ומעביר אסור
לכחתיס אפי' כג' דיוטאות וכגל', ונרא ודאי דכ"ס כגווי כגל'
אסור לכחתי' וכ"ס מדברי כרסנני'א כעס"ק שס ע"ש וכ"ו א"ל לפניו:

(כ) ברם לדין לתקור אס סכיתר דזרק למעלה מי' סוי גם
כמושיט או סוא דוקא כוזקא אבל מושיט אסור
אפי' למעלה מעשרס כעכס"ק כגל' סוף אות פ"ו מבאר ככדיח
דכמושיט אסור ע"ש כרור ככל דכריו וכ"מ דעת סרב כמארי
ז"ל ר"פ הורק דל"ו סע"א ז"ל שס ויש לרדיס כריק' ככוא פטור
[ומותר] ונגמ' כו' וכ"מ כדכריו דל"ו ע"א וז"ל שס כסוף דכריו
וכמושיט מיכו , אסור' ולא ככתוב לפניו וכמושיט מיכו , חייב' ,
דכריו מידי חסס כג' דיוטאות כמבאר וכ"כ סרב סמארי ז"ל
כעלמו כחתיח דכריו מרס"י לרס"י , שכנגדו" ורס"ר כאלמע כו' ,
אבל כפ"ח כגמ' דל"ס רע"ב כ' כפשיטות ככדיח דמושיט כוזק
לענין סיתר זס ורק מש"ס שכ"ס למעלה ככס שס לעיל כנגמ"ל
דל"ס ע"א ל"כ רק כוזק ע"ש וז"ל שוס כ"ס פשוט כעיניו
דלמעסקת כגמ' נקיין דלענין זס אין חילוק כלל בין זרק
לקושיט וכוזקו רק על פיקר כדון דמוחר לזרוק וממילא דכ"ס
לכופיש , ולפענ"ד ראוס לפר"מ לביחתי' אמ"ש כפירובין דל"ס

פ"כ וסעמא דאיכא חוליה י' כה ליכא חוליה י' קח מעלמל מרס"י
לרס"י דרך רס"ר דסיינו כפשוטו דכוי פלמול חמס מרס"י לרס"י
דרך רס"ר דאסור לכחתי' אפי' כאופקזס דכוי כג' דיוטאו' כחתיח
דמלחא דכור אלל חלון כרס"ד אבל דך למעלה מי' דכוי דמ"ס
שרי לכחתי' וכן פרס"י ור"ח ור"י ורסנני'א וסרס"ש וא"ס י"ב
ס"י ר"ס ע"ש , וכ"כ מרן כ"י ז"ל כס"י שר"ד סר"ס כור ככונת
פרס"י ז"ל ורסנני'א ז"ל חיל לשיפחו כעכ"ק שער ג' סס"י ס' דפי'
לס דמשוס אגודו כידו לא פוי כלל פלפול מרס"י לרס"י דך
רס"ר ולכן אפי' דרך למסס מי' מוסר ע"ש ולכן מסא ליכא למשמש
מידו , ואלס כנס פשטא דס:מן וכן כל כראשויו' ז"ל שסס אילכלס
כגל' ואף סרסנני'א ז"ל כייטל דעתו שס פשי דעת כל כראשויו'
ז"ל , ותוכח ככדיח מלשון כל כראשוים ז"ל דלא מקילין כזס כלל
משוס אגודו כידו וע"י ח' הריסנני'א וכס' גאון ישקב וכאחרוים
כש"ס , אלא ודאי דכל סדרך למעלה מי' שרי לכחתי' ככויט
כמו כוזקא וכן מבאר מדברי סמג"א ז"ל ס"י שר"ד סק"ג וס"א
אחרוים שס ודלא כמ"ש סרב א"ד שס סק"ד ע"ש , וע"ש מ"ס
לקמן כדיכור ססמוך :

(כא) ולפי' מה שנבאר דמעביר קיל ממושיט דאפילו
כדיוטא ח' פטור כמו זרק ה"ם לענין לכחתי'ס
דרך למעלה מי' שרי למעביר לכחתי'ס ק"ו ממושיט וכ"מ סכא
דעירובין דל"ס ע"ב למ"ס כריסנני'א עירובין דל"ג דמושיט
סוי רק כמושיט מרשות לרשות אחרת אבל ככית' מרשות
אחרת לרשות לא סוי מושיט אלא מעביר עיי"ש , וכן כגמ'
וכל כראשוים ז"ל קרוא לסא דעירובין דל"ס פלפול ומשמש
דסיינו מעביר שמכית' המי' אלו א"כ אישוא פכוזר מוס
שנס מעביר שרי לכחתי'ס , אלא דמ"מ יש לחלק דמעביר
דכסס ליכא למגזר מידו שמה יניח סדלי כרס"ר ככית'ס
לפוש ממסחו ונמלא שיכית' מרס"י לרס"י דכס קולח סיא זס
לשכל דלי י' פשיס ולחזור ולכגיבוס י' פשיס כרי טח יחר
למושכו חיכף לרס"י אבל כמעביר ממש כרגליו כרי יש לפוש
שיכח ויעמוד כרס"ר לפוש וכיולא כי זס דרך כל כהרס , ואל
יסא כחתי' גופו ככחתי' חפן דאפי' למעלה מי' חייב וכגל'
וכדאמר' כשכח דק"ג ע"ב כיהס חבילתו מומחס לו על כית'ס
כו' דוקא רן כו' מ"ס כיון דליח ל"י סיכר' אחי למישכד
עקירס וכחתי' עיי"ש , ואלוס כנס ככבאר לעיל אות י"ב דשרי
לפלמל דרך למעלה מי' ואפי' מוכח כמבאר מדברי כרסנני'א
וכרע"ב ז"ל ולא חיישין שיכור לעשות עקירס וכחתי' ע"י
עמידס לפוש , ואין למר דכסס שאני דכעמידס פעס אחת
מידן לא אחי לידו חיוב ספח"ס ולעמידס כ"ס אולי לא חיישין
וכשן שאחרו ריש מס' יומא למיחס דח' חיישין למיחס דחרי
לא חיישין משא"כ כג"ד דכעמידס פעס ח' אחי לידו חיוב
חפח"ס שאח"כ יעשה עקירס כרס"ר וכחתי' כרס"י דכרי סכס
כשכח חיישין לעמידס כ"ס דכרי סכס מכניסו לרס"י כלאחר
יד , אלא כראה לחלק כזשן אחר דכסס כשכח מיירי שמשא
משאוי והגב אין מן סדרך לשכות שמשא משאוי אלא מן
סדרך לשכות שכור שבה ויעמוד לפוש כדרך כהשואיס משאוי
ויחזור ללכת כדרכו ואחי לידו חיוב חפח"ס , ואש"ס שכור על
כשכו למעלה מי' וכמ"ש כפסח דברי אות ב' אש"פ אחי לידו
חיוב חפח"ס דכחתי' גופו ככחתי' חפן למעלה מי' וכגל' , אבל
כג"ד סמחיל ליכא כשכח ונושא אחס דכר קל שכדך לשכות
שנושא אותו א"כ אף אס יעמוד אכתי לא אחי לידו חיוב
חפח"ס וכמ"ש סחוס' כשכח ד"ח ע"א ד"ה שמה פ"י"ג ושמה
ישכח שכור שנס ויכור כנושא אותו שאין כן כדרך לא חיישין
ואלוס כש"ע כרב רש"ו ז"ל סס"י שמ"ו כנס כ' ג"כ דמושיט
מכתי' לרס"י דרך רס"ר כג' דיוטאות למעלה מי' שרי לכחתי'ס
כמו זרק וכמו שנבאר לעיל ואש"פ כמעביר כ' שס לעיל
סע"ף

סמיך פ' ולכתוב חסור שמה יעמוד פי"ם, אך מה שאין
 הם סמקור לזה שנה דל"ו אינו מוכן כלל דשם נגמ' כרי אצרו
 דמעביר חייב חטאת ואדום ב' דחסור רק מד"ם, ואולם הכה
 פבר מהבאר לפיל אום כ' דהא דל"ו אינה אלא לר"ם ובניין
 ל' לגדי דס"ן ז"ל דלרבך חסור מד"ם דשם נגמ' אין שום רמ
 רשום זום, ואם ר"ל מנח דל"ו שם כצדק דכאיום שום
 חסור דנזיקין דילמא נפיל ואחי לאחויי ק' גם דמעביר גזרי'
 שמה יעמוד אי"ב חסור ס"ל לכיחא מהא דדף ק"ג ששון יוחר
 בגזרות להדרי מלכא דנבי זורק ואולם בהלשון אף מהא דדף
 ק"ג אין סברה דגזרי' נכ"ד וכו', ובגמ' כן גם כהא דשירובין
 דל"ם ס"ל יש מקום לבזר דילמא נפיל ואחי לאחויי וכמ"ס
 בהלכותיו נ"ס' ש"ד וכן כהא דזרק גם בבין יש מקום
 לבזר דילמא נפיל כי דבר הנ"ל הוא אלא זריקה אפי' בשוין
 ליפול לפעמים קודם לקופץ במקום שזרק לשם אים אינו תכוון
 כמו כשישור כההוא לזכ, ואם י"ב אמרו ר"ל דלא גזרי' נסו
 א"כ אישור אין לגמות גזרות רז"ל זה לזה ואמרו לא נוכל
 לבזר משלנו גזרות חדשות אשר לא נזכרו בשירוש דבבדי
 ר"ל גם מע"ס בליונה דמ"ס כמושיע דאפילו לכתחלה מותר
 ח"ל כהוא כ"ד לבזר מ"א פי' ש"ד דלא כמ"ס שם פי"ב דל"ק"מ
 דהא סק כצורק כהדיו מושיע ואין האיכור אלא משום שירוב
 דקדמי דבנייהא בשם פכ"ל, וכנס מ"ס דלא כמ"ס שם הוא
 פי"ם ז"ל דלא כמ"ס שם ור"ל להאחי' ושה שם סק"ב ואולם
 דברי כה"ל נאמנו מהל' כי קן מנזר' בעמ"ק דהפילו ב'ב'
 דיופולח למעלה מי"ם חסור לכתחלה וכו', ואשר הניח ב'ב'
 דהא סק כצורק כהדיו מושיע כנס במשנה נשנס רק לפיין
 שיונה ושמואל, אבל כבנייהא כרי קאי על פלוגתה ר"ם ורבך
 וסיניו רק צורק כצורק כמכסה ובגמ' ואין שום דאיה מכמה'
 על מושיע לסתירא זה ומלאה דבין מ"ס כר"ב דמושיע שרי
 לכתחלה כן מ"ס דמעביר חסור לכתחלה אין ראייתו מוכרחין
 כלל ואם י"ב כנס כהא דמושיע שרי לכתחלה כ"ל לפי"ד מיקר
 וכו', אבל כמעביר חסור לכתחלה לפי"ד לולי דרמספיוח
 סיניו אומר דשרי לכתחלה וכו' אבל כהל' דעתי מפני דעתו
 דל' ודי כהמה יש מקום לומר ג"כ דגזרי' כהא כהא דדק"ג
 וכו', ובפרט שזו דבר הרגיל הכנס לעמוד בדרך לפעמים
 או לשם או להשפין או לראות אהי דבר או לדבר עם אחי
 אדם וכיוצא וא"כ קרוב לומר גזרי' קן לפעמים כהמה מאלה
 יאזר שסוף נושא החפץ וישכח שסוף שבת ואפי' לדי חיוב
 הפאה, וגם יש לזרף ב' השמות דחיוב הפאה, א' שמה הוא
 כהא שוכים דק"ל מכלן כעומד דמי עמ"ס ס' ירוח
 י"ב שמוך לר"ם ח"ס וכו' סי' עמ"ו ד"ס ומ"ס וכן השומד,
 ב' שמה ס' כהחוס' עירובין דמעביר חייב בכל נווני, וגם
 קרוב גזרי' ג"כ דעה כה"ל וכו', לכן כן קמייין דמעביר
 חסור לכתחלה בכל נווני ס"ל אפילו דרך למעלה מעשרה :
 (כב) **מ"ד** כל זכ דבג' שהדרך ליבא אוחו קן ולא דבר
 כבד לבד הדרך ליבא אוחו קן דרמנ"ס ז"ל

בזמן שהוא במקום שהוא חבל דבר מיוחד בודאי שאין כן סדרך
 ליבא אוחו וכו' נושא למעלה מי"ם, נלפס"ד דשרי לכתחלה
 ליבא אוחו כן מרס"י לרס"י דרך רס"ד בללא כוי דביתא א'
 כ"ל כיון דכוס ליבא ב' השמות דחיוב חפצא ס"ל וגם לא ש"ך
 לבזר גזירה ס"ל דהא יעמוד משום דכוי גזירה לבזרם ואף
 דכאיהם דברים גזרי' גם ככרמלים משום דחשבינן לים כהדא
 גזירה או משום דחשבינן ל' ק"זכ לרדאי, אבל מ"ס כהא דהף
 ברס"ד לא מיריח' חלפתא לבזר ויוחר נראה דלא גזרינן וכו'ל
 א"כ ככרמלים כה"ל אין לנו לחוש משלנו לבזר כיון שאין שום
 מקור לזה אפי' ש"ך דדף ק"ג וכו' דרך רס"ד כהא דכרבו,
 ואולם לפי שסאלה' עלול לעמוד בדרך לפעמים לזאם לר"ך
 זסידות יסירה לבזר כל שעה סליכטו לבזר לבזרי יעמוד כלל
 בדרך ואם לר"ך לעמוד בדרך יכנס ללחצה מלך ויעמוד שם,
 ואם קרס לו ששכה ועמד בדרך ברס"ד וכו' וכן הלאה אין
 בך כלום וכמ"ס החוס' בשנה דע"א ש"א ד"ס שמה ואם חסר
 קודם ששק"ר ללכת ואם ילך עתה קלאה כרי ישמה שקירס
 ברס"ד דאפי' אם יכנס החפץ לגיטו כלהא יד מ"ס כיון
 דשקירס כוי פסורה דאפי' לדי חיוב חטאת ומ"ס ריש שבה
 פי"ם קרוב לומר שנס כהלא כדרכו גזרי' ואפילו דרך למעלה
 מ' לכן אם יש עמו אחר יתן החפץ להאחר ויבא יתנו עליו
 לאחר שיבקור ללכת סוף ד"א ואם אין עמו אחר או שאינו יכול
 להסירחו כזה יתן החפץ ברס"ד למעלה מ' כגון צליר דלם
 וכיוצא ויחזור ויקחנו משם לאחר שיחמיל לית' דכל שאינו שומד
 במקום אחר לא כוי כהמה חפץ כה"ל וכו' דף ק"ג ע"ג
 ופי"ס ברס"י, וגם מזה ראי'ם ואולם אם כשיקרה לו שיעמוד בדרך
 מזה ילך לשם פחות מד"א ואולם אם כשיקרה לו שיעמוד בדרך
 ויחזר בששם עמידתו לא יוכל למעלה כ"ל וכו'ל מפני שכבוד
 ויולא ר"ל שאין לסקל כזה על סוף שיעמד שלא יעמוד יתן שסוף
 מלוי הכנס שיטתה ויעמוד ויחזר בששם עמידתו וזה יוכל
 לשבות או, אך לגרף מזה או דבר נמוך סריכה נלפס"ד דשרי
 ויחר בכל כמו לבזר לבזרי יעמוד בדרך ואם יקרה לו לפעמים
 שיטתה ויעמוד בדרך ויחזר בששם עמידתו, נלפס"ד דיש לסקל
 שילך כן כהא ויזרק כהפן לביתו כלהא יד דכוי שנתם דכמות
 במקום מזה דהלא כדרכו הוא שבוט וכלאחר יד הוא ג"כ שבות
 ושבות דפינוי קיל משאר שבותים, וכמ"ס כה"ל סריכ רס"ד ז"ל
 סי' שפ"ח סמיך י"ם דכנפל למשכב או הלם כל גופו אחר שבוט
 בלא שינוי ומחר מלאכה כשינוי פי"ם ולמעלה מ' אפילו באינו
 גורם פסור אבל מ"ס מלמרחק לסקל על ידו וכמ"ס כה"ל ז"ל
 בעירובין ס"ל אוח' א', ומה גם דלא נאמ' משרש בשום מקום
 דדרך למעלה מ' שלא כדרכו חסור לכתחלה, זולת משמעות
 דברי הרמב"ם ז"ל לבד וכו'ל אוח' ב' ואף גם זאת אינו שוכרת
 כל ק' כי יש מקום לומר דלפולס ר"ל דשאר ויחזר וספק על
 שכבר ביאר דייני מקום פסור כוי פסור ומחר ולכן ס' נלפס"ד
 דהף באינו יכול לזרוק החפץ כלהא יד לביתו שרי ג"כ בשעת
 הדחק ללכת הלאה כדרכו וכו', אלא דרלוי לסתמיד כזה וכו'ל
 אך כשיש עירוב בפיר אלא שסוף מן המחזירים שלא לסתך על
 שיערוב כזה יוכל לסתוך לסקל בשעת הדחק ללכת הלאה וליכנס
 לביתו כדרכו, וכן לעמוד בתחלה ברס"ד בשעה כהמה על דשם
 ללכת הלאה כ"ל ויש לזרף עוד דעה סמוך' עירובין דהף בשמד
 פס החפץ למעלה מ' מהלך סקור, אומם כל זכ דוקא כשידוע
 בודאי שאין הדרך ליבא אוחו קן וכו', ובאין עירוב יוכל
 לסקל בשעת הדחק כששכה ומד' ברס"ד ללכת כדרכו ולהכניס
 החפץ לביתו כלהא יד וכמו שכתבתי בסוף י"ם :